

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

בפניי : כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אלה מירז

התובע : אלמוני

ע"י ב"כ עו"ד ג'קלין סוויד כרכבי

נ ג ד

הנתבעים : 1. האב

2. האם

3. האישה

כולם ע"י ב"כ עו"ד נסים נג'אר

פסק דין

מבוא

1 הצדדים לתובענה הם בני העדה הנוצרית-מארונית. התובע והנתבעת מס' 3 הם בני זוג לשעבר, שנישאו
2 בשנת 2001 והורים לשלושה ילדים. הצדדים התגרשו בבית הדין הנוצרי האורתודוקסי בשנת 2016.
3 הנתבעים מס' 1-2 הם הורי הנתבעת מס' 3, חמיו וחמתו לשעבר של התובע. לטענת התובע, בקליפת אגוז,
4 הוא והנתבעת מס' 3 (להלן – "בני הזוג") בנו את ביתם מתחת לבית הורי הנתבעת 3, ועברו להתגורר בו,
5 מבלי שזכויות בני הזוג נרשמו על הנכס. לימים בני הזוג הסתכסכו והתובע עזב את הבית. **בתביעתו עותר**
6 **התובע להצהיר על בעלותו על מחצית הזכויות בנכס, או לחילופין, להורות על השבת השקעתו בבניה.**
7
8
9

הליכי העבר

10
11 2. בני הזוג ניהלו הליכים משפטיים בבית הדין הנוצרי כאמור, כמו גם בבית משפט זה. בחודש אפריל 2013
12 הגישה הנתבעת מס' 3 (להלן – "האישה") תביעה לפסיקת מזונות הילדים (תמ"ש 00000-04-13); ובחודש
13 יולי 2013 הגיש התובע תביעה בעניין האחריות ההורית כלפי הילדים (תמ"ש 00000-07-13); בנוסף
14 התקיימו שני הליכים בעניין בקשות האישה למתן צו הגנה נגד התובע בשנים 2012 ו- 2015; בחודש יולי
15 2021 הגיש התובע תובענה בעניין הקטינים (תלה"מ 00000-07-21) שעודנה תלויה ועומדת נכון לכתובת
16 פסק הדין. הליכים אלה יכונו להלן - "הליכי העבר".
17

18 3. ביום 1.10.2014 התקיים דיון במעמד הצדדים בהליכי העבר ובמסגרת תביעותיהם ההדדיות של הצדדים,
19 במהלכו קיימו הצדדים דין ודברים ביניהם ועם בית המשפט, ועל רקע הצעת בית המשפט הגיעו הצדדים
20 להסכמה על שיעור מזונות הקטינים בהם יישא התובע, כולל דמי המדור, והן לגבי ההוצאות החריונות
21 עבור הקטינים. הוסכם עוד לקבל את חלוקת זמני השהות עליהם המליצה עו"ס לס"ד. בנוסף, הוסכם

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

1 שהצדדים יפנו במשותף לבית הדין הכנסייתי להסדרת גירושיהם. בית המשפט נתן להסכמה זו תוקף של
2 פסק דין (להלן – "ההסכם" או "הסכם הגירושין").

תיקון כתב התביעה

4 .4 התובע העמיד בכתב התביעה המקורי את השתלשלות האירועים שמקימים לשיטתו את עילת התביעה.
5 דומה היה שמועד התרחשות האירועים הנטענים, מעמיד לכאורה את מועד הגשת התביעה **לאחר תום**
6 **תקופת ההתיישנות**. במועד קד"מ השני במעמד הצדדים ביום 19.3.19, העלה התובע לראשונה את
7 בקשתו, בעל-פה, לתקן את כתב התביעה. ביום 19.8.19 התיר בית המשפט לתובע, בהחלטה מפורטת,
8 לתקן את כתב התביעה, **וזה הוגש ביום 25.9.19, כשנה ו- 8 חודשים לאחר הגשת כתב התביעה המקורי**.
9

10
11 .5 על פניו, עיון בכתב התביעה המתוקן מלמד שהתובע העמיד את האירועים שמקימים את עילתו, לשיטתו,
12 **כשנה מאוחר יותר מהמועד הנקוב בכתב התביעה המקורי**. בית המשפט יברר את טענות התובע, לרבות
13 את מועד ההתרחשויות הנטענות, **ויעמוד עוד על טענת ההתיישנות**. בית המשפט יתייחס למועדים
14 הנקובים בכתב התביעה המתוקן כגרסתו של התובע. אך זאת יש לדעת לשם הכרעה בתביעה ובחינת
15 מהימנות התובע וראיותיו - שמועד האירועים הנקובים בכתב התביעה המתוקן, היה מוקדם בשנה על-
16 פי כתב התביעה המקורי.

טענות התובע

17
18
19 .6 לטענת התובע בתצהירו (סומן ת/1) **בשנת 2008** פנו אליו הורי האישה (להלן – "הנתבעים"), והציעו לבני
20 הזוג לבנות את דירתם במקרקעי הנתבעים הרשומים על-שם הנתבע. בקומה הראשונה, או שמא קומת
21 הקרקע התגוררה אחותו של הנתבע. לפי גרסתו, ההורים הציעו שדירת בני הזוג תיבנה "במקביל" לדירה
22 הקיימת, עד לגמר שלד הדירה (להלן – "דירת המריבה"), ובנוסף תיבנה דירה עבור הנתבעים בקומה
23 שניה (להלן – "דירת הנתבעים"). התובע הסכים לכך. לדבריו ההסכמה לא הועלתה על הכתב ונכרתה
24 בעל-פה. לטענתו עוד, הנתבעים הבהירו לו לדבריו ש"הם מעניקים לי ולנתבעת **במתנה זכויות לבניית**
25 **דירת נישואינו**". התובע הסכים להצעה ולא חשש לדבריו מאי-רישום זכויות בני הזוג בנכס.

26
27 .7 התובע מוסיף וטוען שהיתר בניה לבנית שתי הדירות התקבל ביום **18.2.2009** (העתק ההיתר צורף, נס' 4
28 לת/1).

29
30 .8 התובע לדבריו עוסק כ"קבלן עצמאי לעבודות גמר". לאחר קבלת היתר הבניה, לדבריו הנתבע "הזמין
31 באמצעותי" קבלן עבודות שלד לבניית שתי הדירות (להלן – "הקבלן"). עבודות הבניה (עבור שלד דירת
32 המריבה ועבור דירת הנתבעים בקומה שניה) מומנו לטענת התובע על ידי הנתבעים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

9. בנקודה זו יש מקום לציין שלפי כתב התביעה המקורי, בקומת הקרקע, או הקומה הראשונה, שכנה דירת הנתבעים, והצעת הנתבעים לבני הזוג היתה לבנות את דירת המריבה בקומה שניה, מעל לדירת הנתבעים. לפי גרסה זו אם כן, דירת המריבה עבור בני הזוג נבנתה בקומה שניה, מעל דירתם הקיימת של הנתבעים, ועבודות הבניה על ידי הקבלן כללו את בניית שלד דירת המריבה מעל לדירת הנתבעים בלבד.
10. עם חקירת הצדדים התברר שבקומת הקרקע שכנה דירה קיימת, בה התגוררה קרובת משפחה של הנתבעים, והנתבעים לא התגוררו במקרקעין. הבניה כללה אפוא את בניית שלד דירת המריבה בקומה השניה, ומעליה דירה עבור הנתבעים, שתיועד להשכרה.
11. לטענת התובע עבודות בניית השלד לשתי הדירות הסתיימו בחודש 7/2009, וממועד זה הוא התחיל בעבודות גמר בדירת המריבה, יחד עם שניים מעובדיו – **מר ס' ומר ד'** (צורפו העתקי תלושי שכר של שני העובדים לתקופת עבודות הגמר, נס' 6 לת/1).
12. לטענתו הוא והאישה השקיעו בדירת המריבה כספים בסך כולל של 250,000 ₪. בתוך כך טוען התובע שלשם מימון עבודות הגמר בדירת המריבה נטל מאחיו, **מר פ'**, הלוואה בסך 25,000 ₪. לטענתו עוד, כל ההוצאות הנטענות שולמו מחשבונם המשותף של בני הזוג. התובע עומד על תשלום ההוצאות הבאות על ידי בני הזוג מכספם: **"תשלום לאשי מקצוע שונים, רכישת חומרי בניין, מזגנים, שיש, מיטלטלין לרבות חדר שינה, דלתות, דודי שמש, גופי תאורה ונברשות, מוצרי חשמל, מקלחון, וילונות ואח"**. להוכחת טענה זו צירף התובע דפי חשבון בנק לחודשים 5/2009 ועד 11/2010.
13. התובע מונה עוד את העבודות שביצע יחד עם עובדיו לכאורה: עבודות טיח ורכישת חומרים; סיווד וצבע; ריצוף, חיפוי ואיטום; יישום רובה; התקנת שיש; הדבקת טפטים; חדרי מדרגות; התקנת כלים סניטריים וגופי תאורה; הריסת קיר והריסת חלק מהמרפסת; התקנת מוצרי חשמל כמו טלוויזיה ומכונת כביסה; וכן בניית שתי מדרגות בכניסה לבית.
14. התובע מוסיף ומונה את העבודות שבוצעו על ידי אנשי מקצוע, ומומנו מכספי בני הזוג: עבודות שרברבות והתקנת דוד שמש; התקנת שיש וכיור למטבח; עבודות גבס; עבודות נגרות; התקנת מזגן מיני-מרכזי; וריצוף. לתצהירו צירף התובע שלל קבלות המעידות לשיטתו על מימון עבודות אלה (נס' 8-13 לת/1).
15. עוד עומד התובע על רכישת המיטלטלין הבאים: צמד מכונות כביסה ומייבש; שני מכשירי טלוויזיה; וגופי תאורה; רכישת דלתות פנים וחוץ, לרבות התקנה; רכישת דוד שמש; רכישת מזרן לחדר השינה; רכישת וילונות והתקנתם; רכישת חדרי שינה לילדים; רכישת מעקה זכוכית למרפסת; רכישת מערכות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 ישיבה; רכישת מקלחון; רכישת חומרי צבע ושפכטל; ורכישת חומר לריצוף הדירה. לתצהיר צורפו
2 קבלות לרכישות האמרות לכאורה (נס' 14-23 לת/1).
- 3
- 4 16. לטענת התובע, בני הזוג וילדיהם עברו להתגורר בדירת המריבה ביום 28.3.2010. לראיה מצרף התובע
5 קבלה לכאורה עבור הובלת מיטלטלי הדירה, מיום 28.3.2010 (נס' 24 לת/1). לדבריו עוד, "דירת אחי"
6 נותרה ריקה כשנתיים עד שהושכרה. התובע טוען שבעקבות סכסוך שפרץ בין בני הזוג, נדרש על ידי
7 הנתבעים לעזוב את דירת המריבה "באיומים", והוא נאלץ לעזוב "בסוף חודש 01/11".
- 8
- 9 17. לדבריו עוד, ביום 29.6.2014 נרשמו זכויות הנתבע על המקרקעין, ובניגוד להסכם בעל-פה בין הנתבעים
10 לבין בני הזוג, זכויותיו של התובע, או שמא של בני הזוג, לא נרשמו. הוא מוסיף שהנתבעים מעולם לא
11 חזרו בהם מהמתנה שהעניקו לבני הזוג, שהיא לדבריו "זכויות הבניה בדירת הנישואין".
- 12
- 13 18. התובע מוסיף שביום 1.10.2014 ניתן פסק דינו של בית משפט זה בתביעות המזונות והאחריות ההורית
14 במסגרת ההליכים הקודמים (אישור הסכם הגירושין). ביום 2.3.2016 בני הזוג התגרשו בבית הדין
15 הכנסייתי. לדבריו עניין הרכוש לא נדון בפני בית הדין או בית המשפט, והוא מעולם לא ויתר על זכויותיו
16 מושא התביעה.
- 17
- 18 19. במישור המשפטי, טוען התובע בכתב התביעה שיש לסטות מדרישת הכתב והן מדרישת רישום העסקה
19 מתוקף חוק המקרקעין, תשכ"ט-1969 (להלן – "חוק המקרקעין"). התובע מוסיף שהנתבעים נתנו לבני
20 הזוג מרצון "כספים לבניית דירת הנישואין" בעצם מימונם את עבודות הבניה, והן "זכויות בניה על
21 המקרקעין".
- 22
- 23 20. על סמך מצג מצד הנתבעים הוא השקיע משאבים אישיים, "החל מחודש 08/09". עוד שינה מצבו לרעה
24 עם הכניסה לדירת המריבה, שעה שבני הזוג "הסתמכו על התחייבות הנתבעים כי דירת הנישואין תהיה
25 שלהם לעד". הואיל ושינה מצבו לרעה, הנתבעים אינם יכולים לחזור בהם מהמתנות האמורות, לכאורה
26 מתוקף סעיף 5(ב) לחוק המתנה, תשכ"ח-1968 (להלן – "חוק המתנה"). עוד לדבריו, הקניית המתנה
27 הסתיימה בחודש 4/2010 עם המעבר לדירת המריבה. בהתנהגות הנתבעים יש עוד לטענת התובע משום
28 התנהגות בניגוד לחובת תום הלב.
- 29
- 30 21. התובע מוסיף עוד ש"נפל קורבן לתרמית של הנתבעים", שעה שהשקיע כספים בדירה ונדרש להתפנות
31 ממנה. בכך נגרמו לו לדבריו "נזקים כבדים עפ"י סעיף 56 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש)". עוד לדבריו
32 הנתבעים התעשרו על חשבוננו שלא כדין, מתוקף סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשלי"ט-1979.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 לטענת התובע עוד, הוא זכאי לקבלת דמי שימוש מהנתבעים בגין השימוש הבלעדי שעושים בדירת
2 המריבה, מתוקף **סעיף 33 לחוק המקרקעין**.
3
- 4 התובע עותר אפוא לרישומו כבעל מחצית הזכויות בדירת המריבה לצד האישה.
5 לחילופין עותר לקבלת החזר עבור מלוא השקעותיו, ובנוסף פיצויים בגין ביטול רישיון. לדבריו עוד זכאי
6 למחצית הזכויות בדירת המריבה לפי **חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973**.
7
- 8 **בנוגע לטענת ההתיישנות**, התובע טוען בסיכומיו שהוכח בפניי בית המשפט שבני הזוג נכנסו להתגורר
9 בדירת המריבה ביום 28.3.2010, וכי מועד עזיבת הדירה "**היה בחודש 1/11**". לדבריו עוד הוסיף להיות
10 בקשר עם האישה לאחר עזיבתו, והיו ניסיונות לשלום בית, אולם בחודש 6/2012 בני הזוג נקלעו לסכסוך
11 והאישה פנתה לבית המשפט בבקשה לצו הגנה. **לשיטתו, מועד הקרע חל מאותה נקודה, קרי בחודש**
12 **6/2012**. כמו כן, בני הזוג התגרשו ביום 2.3.2016, וזאת לדבריו לאחר שגילה שהאישה מקיימת קשר עם
13 אחר, ואפסו סיכוי לשלום בית.
14
- 15 התובע מפנה עוד ל**סעיף 13 לחוק ההתיישנות**, ולפיו לשם חישוב תקופת ההתיישנות, לא תבוא במניין
16 הימים התקופה בה בעלי הדין היו נשואים זה לזה.
17
- 18 התובע מוסיף עוד ש"**ההליכים דנן**" נפתחו בהגשת בקשה ליישוב סכסוך מטעמו, שהוגשה ביום 28.12.17
19 (י"ס 00000-12-17). לדבריו יש לראות בבקשה ליי"ס תובענה לכל דבר ועניין, שהוגשה 5 וחצי שנים לאחר
20 מועד הקרע.
21
- 22 **טענות הנתבעים**
- 23 **לטענת הנתבע מס' 1** (להלן – "**האב**") והאישה, שורשי הסכסוך מתחילים עם עזיבת התובע לארה"ב,
24 לאחר אישור הסכם הגירושין ולפני שבני הזוג התגרשו. לאחר שובו ארצה, פתחה נגדו האישה תיק הוצאה
25 לפועל בגין חוב המזונות, וכמו כן ניתן לבקשתה צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד התובע. הצו דרבן את התובע
26 לקיים את חלקו בהסכם ולהגיש עם האישה בקשה מוסכמת לגירושין בבית הדין הכנסייתי.
27
- 28 ביום 1.2.17 התקיים דיון בבקשת התובע לביטול צו עיכוב היציאה מהארץ, וגובה החוב עמד ע"ס של כ
29 – 18,000 ₪. נקבע שהצו יבוטל בכפוף לסילוק כל יתרת החוב והעמדת שני ערבים (נס' א', לתצהיר האב,
30 סומן נ/5). האב והאישה טוענים שהתובע לא עמד בתנאים אלה, פסק כליל מתשלום מזונות והפסיק את
31 הקשר עם ילדיו. האב מוסיף שנכון למועד הגשת תצהירו **עומד חוב המזונות בתיק ההוצל"פ ע"ס 40,363**
32 **₪** עבור הפרשים מתשלומי מזונות מן המל"ל. האישה מוסיפה שגם במסגרת ההליכים בלשכת ההוצל"פ
33 התובע לא טען שיש לו זכויות בדירה או שזכאי להשבת השקעתו בדירה לכאורה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1
- 2 29. לטענת האב והאישה, התביעה דן נועדה להוות משקל-נגד לחוב המזונות התלוי ועומד נגד התובע. בין
- 3 בני הזוג התנהלו בעבר הליכים בעניין מזונות, מדור ואחריות הורית, והתובע לא הגיש כל תביעה בהקשר
- 4 הנדון.
- 5
- 6 30. **האב מכחיש שהעניק מתנה לתובע**, ולדבריו לא התחייב לעשות כן ולא התכוון להעניק מתנה כאמור.
- 7 האב מכחיש עוד את טענות התובע למתן כספים במתנה ו/או זכויות בניה כטענת התובע. התובע מעולם
- 8 לא העלה טענה כגון זו בהליכים בין בני הזוג. גם בהסכם הגירושין בין בני הזוג אין אזכור לטענות התובע
- 9 בהליך דן. גם האישה מצהירה (סומן נ/6) שהאב מעולם לא העניק להם את הדירה או כל זכות אחרת
- 10 במתנה, וכי האב בנה שתי דירות – האחת למגורי הנתבעים והאחת להשכרה. האישה מוסיפה עוד שהיא
- 11 נישאה מחדש ומתגוררת עם בעלה בדירת המריבה והשניים משלמים לאב דמי שכירות (העתק הסכם
- 12 שכירות צורף לתצהירה, סומן טו').
- 13
- 14 31. האב והאישה מוסיפים שאם התובע היה סבור שיש לו זכויות בדירה, לא היה מתחייב לשלם מדור לילדיו,
- 15 ואף היה מגיש תובענה לפירוק שיתוף. התובע לא עשה כן במשך יותר מ- 7 שנים לאחר עזיבתו את הבית.
- 16
- 17 32. האב והאישה מפנים עוד לתמליל שיחת טלפון בין התובע לבין האישה (נס' ה' לנ/5), בה הטיחה בו האישה
- 18 על שהרהיב עוז לתבוע זכויות בדירה בה אין לה עצמה כל זכות. לטענתם התובע השיב שאינו מעוניין
- 19 בדירה כי אם בתמורה לעבודות שביצע ולכספים שהשקיע כביכול, ועוד הצהיר התובע שהשקעתו
- 20 הסתכמה ב"טיח וריצוף".
- 21
- 22 33. האב מוסף וטוען שהתובע מנצל את עיסוקו כקבלן בכדי לבדות ראיות לטענותיו. בעוד התובע טען בכתב
- 23 התביעה המקורי שביצע עבודות גמר מחודש 12/2008 ועד חודש 4/2009, בכתב התביעה המתוקן טוען
- 24 שהעבודות הגמר בוצעו מחודש 8/2009 ועד 3/2010, ובבקשתו לתיקון כתב התביעה מיקם את עבודות
- 25 הגמר מחודש 1/2010 ועד 4/2010. האב מוסיף שהתובע אינו קבלן לעבודות גמר, אלא לעבודות סיד וצבע.
- 26
- 27 34. האב והאישה מציינים שבני הזוג התגוררו לאחר נישואיהם בדירת אחי התובע, ובשנת 2008 חיפשו דירה
- 28 להשכרה, הואיל והאח עמד להינשא. האישה מוסיפה שאחי התובע עמד להתארס ולהתגורר בדירה
- 29 וביקש מבני הזוג לעזוב את דירתו. האב תכנן עוד משנת 2005 לבנות שתי דירות במקרקעין, לגור באחת
- 30 ולהשכיר את השניה. הוא הציע לבני הזוג לשכור ממנו את הדירה לאחר בנייתה, והם הסכימו. לתצהירו
- 31 מצרף האב את תכניות הבניה שהוגשו בשנת 2005 (נס' ז' לנ/5). האישה מוסיפה עוד שלבני הזוג לא היתה
- 32 כל יכולת כלכלית לרכוש דירה.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 לטענת האב, לפני קבלת היתר הבניה פנה לשני קבלני שלד לקבלת הצעת מחיר. לבקשת התובע, פנה
2 לקבלן שלישי, אותו התובע הכיר. האב ניהל משא ומתן עם הקבלנים וקיבל את הצעת הקבלן שהציע
3 התובע, וזאת ללא מעורבות התובע. האב מסר לקבלן את תכנית המהנדס לשם ביצוע בניית השלד תמורת
4 סך של 81,000 ₪ (הסכם העבודה צורף לתצהיר האב, נס' ח').
5
6 את הסכום שילם האב בתשלומים במזומן לפי ההסכם, ושילם לקבלן בנוסף ובנפרד עבור עבודות נוספות
7 שביצע. ביום 2.8.2009 הסתיימה בניית השלד והאב שילם את יתרת תמורת החוזה, וכן 7,000 ₪ נוספים
8 עבור עבודות נוספות כאמור. הקבלן לא מסר לאב קבלה עבור התשלום, אך חתם על הצהרה על גמר
9 חשבון (שם, נס' ט'). לאחר מועד זה תמו העבודות והקבלן לא נדרש לביצוע עבודה נוספת.
10
11 האב מכחיש את הטענה לפיה הקבלן בנה ממ"ד בקומת הקרקע. האב לא הסכים להצעת המחיר שקיבל
12 מהקבלן, ואת הממ"ד בנה קבלן אחר, **מר א"פ**, תמורת 7,000 ₪.
13
14 האב מונה בתצהירו עבודות נוספות ורכישות נוספות אשר בניגוד לטענת התובע, הוא שנשא בעלותן. האב
15 מצרף לתצהירו קבלות ותרשומות אותן ערך בזמן אמת לטענתו (נס' י'-י"ט). לדבריו נשא בהוצאות טרם
16 מתן ההיתר ולשם קבלתו – התקשר עם מהנדס לתכנון הבניה, שילם מקדמה לחברת בדיקת הבטון ורכש
17 מבעוד מועד חומרי גלם – רשתות ברזל, לבנים, חומרי מילוי ועוד. האב כופר בהוצאות אחרות להן טוען
18 התובע. לשם הדוגמא מפנה הנתבע לחשבונית שצירף התובע עבור למעלה מ – 30 פחי צבע מסוג "סופר
19 קריל" בכמות של 18 ליטר בכל פח. לדבריו, עבור דירת המריבה ששטחה כ – 100 מ"ר, נדרשים 3 פחי
20 צבע לכל היותר. גם רכישת 97 מ"ר של קירות גבס, כטענת התובע, אינה הולמת את גודל עבודות הגבס
21 בדירת המריבה – הנמכת תקרה בשטח 15 מ"ר בלבד.
22
23 לטענת האב והאישה, עבודות הגמר נעשו על ידי קבלן עבודות גמר עמו התקשר, **מר א"פ**.
24
25 האב טוען עוד שבניגוד לטענת התובע, הוא שרכש את דלתות הפנים והחוץ לשתי הדירות, לרבות דלתות
26 לממ"ד (העתק קבלה צורף, נס' כא'). עוד רכש לדבריו משקוף נפרד בעקבות הרחבת הממ"ד (העתקי
27 קבלות צורפו נס' כב'). גם את המקלחונים רכש האב, ושילם עוד עבור מעקה הזכוכית (נס' כג'). על רכישת
28 המזגן לדירת המריבה שילם האב מכספו ומסר לתובע המחאה דחוייה לשם כך.
29 האב עומד על עלות הרכישות שהוא ביצע עבור בניית שתי הדירות, תוך ציון בתי העסק מהם נרכשו
30 החומרים: חומרי בנין; חומרי שרברבות; פריטים למערכת חשמל; קרמיקה; ריצוף וכיור; שיש (נס' כד').
31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 עוד כופר האב בעבודות אותן ביצע התובע לטענתו, ומונה את בעלי המקצוע שעסקו בעבודות ואת
2 התשלום בו נשא עבור העבודה. האב מפנה למחברת התרשומות אותה ניהל במהלך עבודות הבניה, בה
3 מנה הוצאות לחומרים, ספקים וקבלנים (נס' כח')
- 4
- 5 האב והאישה מוסיפים שידוע להם שבמועדים הרלוונטיים לבניית הדירות, התובע עבד במקביל בשני
6 פרויקטים לשיפוץ - ברח' [...] פינת[...], וברח' [...] (סימוכין לכאורה לטענה צורפו וסומנו כד').
- 7
- 8 האב טוען עוד שאין היתכנות לטענה שבני הזוג או התובע השקיעו 250,000 ₪ מכספם, מן הטעם שלתובע
9 או לאישה לא היו כספים בשיעור זה. התובע לא חסך כספים והיו תלויים ועומדים נגדו תיקי הוצל"פ
10 מטעם נושים שונים. האישה מוסיפה שהתובע לא חסך וכילה את הכנסתו, חרג ממסגרת האשראי
11 והתלונן תדירות שאין לו כסף.
- 12
- 13 לטענת האב אין לראות ברכישת המטלטלין כנטען משום השקעה בדירה או בעבודות הגמר. בני הזוג היו
14 נדרשים לרכישת מיטלטלין, רהיטים וציוד לצרכיהם בכל מקום בו היו מתגוררים וגם את היו שוכרים
15 דירה למגורים.
- 16
- 17 לטענת האב, התובע חב לו כספים באופן אישי, והוא שומר את הזכות לדבריו, לקזז חובות אלה מכל
18 סכום שיפסק לטובת התובע. האב טוען לחוב בשיעור 141,612 ₪ אותו חב לו התובע בגין תשלומי שכ"ד,
19 חשמל, מים ועוד. לטענתו עוד שלח לתובע ביום 12.11.2012 מכתב דרישה, אך המכתב הושב לא נדרש.
- 20
- 21 לטענת האישה, בני הזוג עזבו את דירת האח בשלהי חודש 10/2009 לאחר סיום עבודות הגמר, ונכנסו
22 להתגורר בדירת המריבה בחודש 11/2009.
- 23
- 24 לטענת האב, התובע עזב את דירת המריבה בסוף שנת 2009, והוא מכחיש את הטענה לפיה התובע גורש
25 מהבית. לטענתו התובע עזב את הבית לאחר סכסוך עם האישה – עזב ויותר לא שב. גם לטענת הנתבעת
26 מס' 2 (להלן – "האם") התובע עזב את הדירה בסוף חודש 12/2009 או תחילת 1/2010.
- 27
- 28 האישה מצהירה שהנתבע עזב את הדירה בחודש 12/2009. לראיה האישה מפנה לשלל כתבי בי דין שהגיש
29 התובע במסגרת הליכי העבר, בהם הוא עצמו מציין שעזב את הבית במועד זה (נס' ז'-יא' לתצהירה נ/6).
- 30 עוד מפנה האישה לבקשתם המשותפת של בני הזוג לגירושין בפני בית הדין הכנסייתי, גם בה מאשר
31 התובע שעזב את הבית בחודש 12/2009 (צורך נספח יב' לתצהירה). כמו כן מפנה האישה לתצהיר עדותו
32 הראשית של התובע בהליכי העבר, בו ציין במפורש שהתגורר עם האישה תחת אותה קורת גג עד לחודש

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 12/2009. האישה מוסיפה ומצהירה שבניגוד לטענת התובע, לאחר עזיבתו את הבית בני הזוג נפרדו.
2 לדבריה לא היה ניסיון לשלום בית ובניגוד לטענת התובע, לא נסעה עמו לטיול כלשהו בשנת 2010. התובע
3 נסע עם שניים מהילדים לסיני, בעוד היא נסעה עם הבת לירדן (צורפו תעודות פרטים על נוסע, נס' טז' ו
4 – יח', וכן צילום דרכון נס' יט')
- 5
- 6 **49. האישה מוסיפה שמאז שנכנסו בני הזוג להתגורר בדירת המריבה, ועד שעזב את הבית כאמור, חלפו**
7 **לכל היותר חודשיים.** כאמור לעיל, את מועד כניסתם לדירת המריבה העמידה האישה על חודש 11/2009.
8 לדבריה עוד, מיד לאחר שעזב התובע, היא פנתה לכומר העדה המארונית ושיתפה אותו בתלאותיה,
9 ובעזיבת התובע בחודש 12/2009. כמו כן, לבקשתה בשנת 2012, אישר הכומר בכתב (31.10.2012)
10 שהצדדים נפרדו לפני 3 שנים (נס' יג' לתצהירה)
- 11
- 12 **50. בנוגע לרישום הזכויות על הקרקע, טוען האב שהרישום בוצע בשנת 2014 על ידי חברת "עמידר" לאחר**
13 **רישום בית משותף על המקרקעין. לכתחילה היה האב מבעלי מחצית הבניין בשותפות עם "עמידר", בעלת**
14 **חציו השני. האב ירש עם אחיו את מחצית הבניין, כיורשי אביהם המנוח. לימים ירש האב גם את זכויות**
15 **אחיו המנוח. עוד מפנה האב לרישום הדירה בפנקס רישום המקרקעין ומצביע על כך שאינו בעלים בלעדי**
16 **של דירת המריבה וכי בחלקו מצויים עוד דיירים מוגנים לדבריו. לטענתו היה על התובע לצרף כנתבעים**
17 **לתביעה את כל בעלי המקרקעין הרשומים ובעלי הזיקה למקרקעין.**
- 18
- 19 **51. במישור המשפטי כופר האב בטענת המתנה, וטוען שגם אם יכיר בית המשפט בהענקת מתנה לתובע,**
20 **הרי שהאב רשאי לחזור בו מהענקתה, הואיל והמתנה לא הסתיימה ברישום, וזאת משום התנהגותו**
21 **המחפירה כלפי הנתבעים, האישה וילדיו. האם מוסיפה בתצהירה, שאין לה, ומעולם לא היו לה זכויות**
22 **במקרקעין, וממילא לא הקנתה אותם במתנה לתובע.**
- 23
- 24 **דיון והכרעה**
- 25 **התיישנות התביעה**
- 26 **52. בטרם יעמוד בית המשפט על מניין תקופת התיישנות בענייננו, יש לסווג את התובענה דן בהתאם לסעיף**
27 **5 לחוק התיישנות, ולקבוע האם לעניין חוק התיישנות, ענייננו בתביעה "בשאינו מקרקעין" מתוקף**
28 **סעיף 5(1) לחוק התיישנות, שאז תתיישן התביעה שבע שנים לאחר לידת העילה; או שמא ענייננו**
29 **בתביעה במקרקעין מתוקף סעיף 5(2) לחוק התיישנות, ובמקרה זה תתיישן התביעה תוך "חמש עשרה**
30 **שנה; ואם נרשמו בספרי האחוזה לאחר סידור זכות קנין לפי פקודת הקרקעות (סידור זכות הקנין) –**
31 **עשרים וחמש שנה" – ממועד לידת העילה.**
- 32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

53. על פניו, עומד התובע על פסיקת שני סעדים חלופיים – האחד הצהרה על זכותו במחצית הזכויות בדירת המריבה, הידועה כגוש [...], חלקה [...], תת-חלקה [...]; לחילופין, עותר התובע להורות לנתבעים להשיב לו את השקעתו בדירה ולפצותו בגין נזקים שונים ומתוקף עילות שונות. **העובדה שהתובע עותר, בין היתר, לסעד הצהרתי שיעניק לו זכות קניינית בדירת המריבה, אינה מספיקה לסיווג התובענה בענייננו ולצורך חוק ההתיישנות כתביעה במקרקעין.** סיווג התובענה לשם בחינת ההתיישנות תעשה על פי תוכן התביעה ומהותה:

"מהאמור עד כאן עולה בבירור כי לא כל תביעת זכות, או טובת הנאה, בקשר עם קרקע, תיחשב כתביעה "במקרקעין" לענין חוק ההתיישנות. על הזכות, או טובת הנאה הנתבעת להיות זכות קניינית 'בקרע'. [...]. על הזכות הנתבעת להיות 'זכות חפצא' (In Rem), 'הנוגעת לנכס מקרקעין ספציפי ומעניקה לבעל הזכות אפשרות לאכוף אותה' כלפי כולי-עלמא – להבדיל מ'זכות גברא' (In Personam), המעניקה לבעליה את הכוח לאכוף על אדם אחר התחייבות שנטל כלפי בעל הזכות (קרי: זכות אובליגטורית). מכאן, כי רק תביעה למימוש זכות (או טובת הנאה) חפצית 'בקרע' (בין אם היא מנויה במפורש כזכות קניינית בחוק המקרקעין, או טעונה רישום לפי החוק האמור, ובין אם לאו) ולקבלת סעד הנוגע לקרקע מסוימת, שבעקבותיו יחול שינוי במצב הזכויות הקנייניות בקרקע הנדונה, או בחזקה עליה – תיחשב כתביעה במקרקעין' לענין חוק ההתיישנות. לעומת זאת, תביעה לקבלת סעד כספי גרידא, או למימושה של זכות אובליגטורית בלבד 'על המקרקעין', או 'בקשר למקרקעין', היינו: תביעה שנועדה לאכוף על אדם ספציפי קיום זכות אישית הקשורה לשימוש במקרקעין, או לקבלת סעד כספי הנובע כתוצאה מהפרת התחייבות כאמור – כגון: תביעה לקבלת פיצויים או השבה – תיחשב, ככלל, כתביעה 'בשאינו מקרקעין'. הטעם לדבר הינו כי עניינה של תביעה כאמור הוא, הלכה למעשה דרישה לקבלת זכויות, שדינן כדין מיטלטלין על פי הוראת סעיף 13(א) לחוק המיטלטלין, התשל"א-1971" (ע"א 3260/11 רחל ברכה, משרד עורכי דין נ' אפריקה ישראל להשקעות בע"מ, "נבו" מיום 6.1.15, ס' 22 לפסק הדין).

54. לאחר שמיעת הצדדים באריכות ועיון בשלל טענות התובע, הגיע בית המשפט לכלל מסקנה, שאמנם כתב התביעה עומד גם על סעד חפצי להקניית זכות קניינית בדירת המריבה, אך אין לראות בסעד זה אלא את הסעד התפל לסעד העיקרי, והוא השבה ופיצוי בזיקה לעבודות הבניה. בית המשפט משוכנע שהתובע אינו עומד ומעולם לא עמד מאחורי טענתו לזכויות קנייניות בדירת המריבה או טענתו לזכויות מתוקף מתנה לכאורה. בית המשפט מוצא מספר טעמים לכך, ואלה הם:

55. תביעה במקרקעין לצורך חוק ההתיישנות, היא תובענה שבבסיסה עתירה לזכות קניינית בנכס מסוים כאמור, שתהיה יפה כלפי כולי-עלמא ואף תביא לשינוי במצב הזכויות הקנייניות בקרקע. אין חולק שזו תהא התוצאה בעקבות קבלת תביעת התובע לבעלותו על מחצית הזכויות בדירה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

1 אלא שעיון בנסח רישום המקרקעין של דירת המריבה (נס' כח' 3 לנ/5), מלמד שהאב הנתבע אינו בעל
2 הזכויות היחיד בדירה. כשם שטען האב, מחצית הזכויות נתונות ל"רשות הפיתוח", היא בעניינינו חברת
3 "עמידר". יתירה מכך, במועד הנטע למתן המתנה בשנת 2009, 1/4 מהזכויות בדירה היו רשומות על שם
4 אחיו המנוח של האב, והאב החזיק ב 1/4 מהזכויות בלבד. לימים, ולאחר פטירת האב בשנת 2015, ירש
5 האב את זכויות אחיו המנוח. כיום האב רשום כבעלים של 1/2 מהזכויות בדירה בלבד, בשיתוף "עמידר"
6 שמחזיקה במחצית השניה (ר' גם תשריט בית משותף ונסח רישום מרוכז, נס' כח' 2 לנ/5).

7
8 **56. ככל שהיה התובע עומד ברצינות על הכרה בזכותו הקניינית על מחצית הזכויות הדירה, היה עליו לצרף**
9 **את רשות הפיתוח כנתבעת.** האחרונה עתידה להיפגע מקבלת תביעתו ובאופן שתיגרענה זכויותיה
10 הרשומות על הנכס. התובע לא העמיד צידוק כלשהו לעובדה שלא מצא לנכון לתבוע את כל בעלי
11 המקרקעין הרשומים שעומדים ביריבות ישירה עמו. התובע מיוצג בדין וחזקה עליו שמצב דברים זה ידוע
12 לו היטב. **העובדה שלא תבע את רשות הפיתוח כאמור, מלמדת שלא ראה לנגד עיניו היתכנות ממשית**
13 **לקבלת סעד הצהרתי שמשמעותו הקניית בעלות על מחצית הזכויות בדירת המריבה.**

14
15 **57. שנית, הנתבעים הציגו תמליל שיחה בין התובע לבין האישה, שהתרחשה לאחר הגשת התביעה דנן (נס' ה' לנ/5).** התובע לא כפר בקיומה של השיחה או בזהות הדוברים. במהלך השיחה תהתה האישה על תביעת
16 הזכויות בדירת המריבה, בה לא נתונות לה זכויות כלל, ולהלן דו-השיח בין השניים:
17

18
19 **"האישה: הבית לא שלי על סמך מה אתה רוצה את מחציתו?"**

20 **התובע: [קורא בשם האישה]**

21 **האישה: חכה, חכה,**

22 **התובע: אני לא אמרתי שאני רוצה חצי ממנו**

23 **האישה: כאשר הבית לא שלי.**

24 **התובע: אני לא רוצה חצי ממנו**

25 **האישה: אלא מה אתה רוצה?**

26 **התובע: אני ביקשתי את תמורת העבודה שעשיתי ואת הכסף ששמתי בבית.**

27 **האישה: באמת כך ביקשת? אתה כנראה לא יודע על מה חתמת [...]**

28 **התובע: על מה אני [...] על הטיח את הריצוף [...]"**

29
30 התובע נשאל על שיחה זו בחקירתו הנגדית ותשובותיו לא הניחו את דעתו של בית המשפט, בלשון המעטה,
31 ולדבריו השיחה "מבויימת": "אוקי, אבל בשיחה אז, בזמנו, זו הייתה שיחה מבויימת. היא המציאה את
32 השיחה הזו על מנת להפיל אותי, ואמרתי מה שאמרתי בזמנו" (תמ"א, ע' 5, ש' 31).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 גם מתשובות נוספות של התובע עלה שהוא רואה לנגד עיניו השבת כספים אותם השקיע לטענתו בבניית
2 הדירה, ולא את בעלותו על מחצית הזכויות בה :
3
4 ש: תגיד לי, למה נזכרת להגיש את התביעה שלך אחרי כל כך הרבה שנים? [...]
5 ת: סיבה אחת, שאני קיבלתי את הבית הזה במתנה מדוד שלי [הכוונה לאב], ואני השקעתי
6 כסף שם, והכסף הזה אני רוצה אותו בחזרה. פשוט מאוד (תמ' א', ע' 21, ש' 38).
7
8 ובמקום אחר :
9
10 ש: אבל שאלתי למה חיכית עם התביעה. הרי אתה הגשת את התביעה אחרי כל כך הרבה
11 שנים, עכשיו אתה אומר שאין לי מסמכים.
12 ת: זכותי להגיש, מה?
13 ש: זכותך.
14 ת: בטח. זו עבודה שעשיתי אותה וזכותי (ע' 22, ש' 6).
15
16 59. בנוסף הסעד העיקרי אליו חותר התובע עולה עוד מהיקף הטענות הרלוונטיות. בכתבי הטענות מצד
17 התובע, בתצהירו וסיכומיו, תופס סעד הבעלות מקום משני וצר בהרבה מהטענות הכספיות שבפי התובע.
18 אלה האחרונות מהוות את עיקר נפח טענותיו, במישור הכמותי והמהותי כאחד. התובע לא העמיק בטענת
19 הבעלות או טענת המתנה, וטענותיו בהקשר זה כלליות, ונטולות תיאורים מפורטים וציוני זמן ומקום.
20
21 60. מכל הטעמים הללו קובע בית המשפט שהסעדים העיקריים בתובענה הם אלה שאינם נוגעים לזכויות
22 הקניין הנתענות בדירה, כי אם בהשבה ופיצוי משלל מקורות עליהם עומד התובע. טענת הבעלות היא
23 הלכה למעשה טענה טפלה, שלא זכתה לבמה של ממש מבין יתר טענות התובע, ולא די בה על מנת לסווג
24 את התובענה כולה בענייננו כתובענה "במקרקעין".
25
26 61. למען בהירות התמונה נציין, שגם אם יטען הטוען, שמן הדין לסווג את התובענה כתובענה ב"מקרקעין"
27 בהינתן הסעד ההצהרתי, יש מקום לסיווג הסעדים השונים בה, ויש לייחס התיישנות לסעדים הנתבעים
28 במסגרתה ואינם "במקרקעין", כי אם סעדים כספיים מובהקים. לאמור שהתובענה בענייננו, או
29 הסעדים שאינם "במקרקעין" בענייננו, מתיישנים שבע שנים לאחר מועד לידת העילה.
30
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 מועד לידת העילה – הוא מועד עזיבת התובע את דירת המריבה
- 2 בשים לב לאפיון התביעה כתביעה "בשאינו מקרקעין", או לחילופין לאבחנה בין הסעדים השונים שבכתב .62
- 3 התביעה לצורך סוגיית ההתיישנות, סעיף 6 לחוק ההתיישנות מורנו ש"תקופת ההתיישנות מתחילה
- 4 ביום שבו נולדה עילת התובענה".
- 5
- 6 לטענת התובע בסיכומיו, הצדדים "המשיכו לנהל משק בית וחשבון משותף נכון לחודש 1/2011 ואף .63
- 7 התובע המשיך לשמור על קשר עם הנתבעת, לבקר את הילדים בדירת הנישואין ולפרנס את הילדים,
- 8 והיו ניסיונות לשלום בית". אלא שלדבריו "בחודש 6/2012 בני הזוג הסתכסכו במהלך טיול משותף עם
- 9 הילדים והנתבעת הגישה נגד התובע בקשה למתן צו הגנה" (ס' 15 לסיכומים). מכך מסיק התובע
- 10 ש"מועד הקרע לכל המוקדם היה בחודש 6/12".
- 11
- 12 יש בטענות אלה הרחבת חזית אסורה. בתצהירו (ת/1) טען התובע ש"בסוף חודש 01/11 התגלעו סכסוכים .64
- 13 ביני לבין הנתבעת ונדרשתי ע"י הנתבעים באיומים לעזוב את דירת הנישואין לאלתר, ובלית ברירה
- 14 בפניי נאלצתי לעזוב את דירת הנישואין ומאז הנתבעים עושים שימוש בלעדי בדירת הנישואין
- 15 ובמיטלטליה" (ס' 18).
- 16
- 17 לטענת הנתבעים, מועד לידת עילת התביעה הוא המועד בו עזב התובע את דירת המריבה, בחודש .65
- 18 12/2009, ולפיכך התביעה התיישנה בחודש 12/2016. בית המשפט מוצא שהדין עם הנתבעים, ובין
- 19 גרסאותיהם העובדתיות של הצדדים, בית המשפט מצא את גרסת הנתבעים מהימנה ועדיפה על גרסת
- 20 התובע. גרסת הנתבעים מתיישבת עוד עם הראיות שהונחו על שולחנו של בית המשפט.
- 21
- 22 בנוגע לטענות התובע בהקשר זה, אין זיקה בין "מועד הקרע" שמהווה יתד משפטי לשם עריכת איזון .66
- 23 משאבים בין בעלי דין מתוקף חוק יחסי ממון, ובין מועד לידת עילת התביעה לשם חישוב תקופת
- 24 ההתיישנות. האחד נוגע למועד ממנו פסק השיתוף בין הצדדים, והשני נוגע למועד ממנו התגבשה העילה
- 25 לתבוע את איזון המשאבים, למשל, מתוקף הפסקת השיתוף הנטען. אין כל הכרח שמועדים אלה יהיו
- 26 חופפים, ולרוב הם אכן אינם חופפים. שנית, התובע מעולם לא טען שהוסיף להתגורר בדירה לאחר מועד
- 27 עזיבתו את הבית, או שהצדדים הוסיפו לנהל "משק בית משותף" לאחר עזיבתו – יהא מועדה אשר
- 28 יהא. טענה זו נולדה בסיכומים, ואין מקום לדון בה. כך או כך, טענה זו לא הוכחה. כמו כן, גם אם ימצא
- 29 שחשבונם המשותף של הצדדים היה פעיל עד לחודש 1/2011, אין בפרט זה כדי לבסס את מועד הקרע,
- 30 לא כל שכן את מועד לידת העילה. לא למותר להוסיף, שהטענה לפיה התובע "המשיך לשמור על קשר
- 31 עם הנתבעת", אינה מלמדת על דחיית מועד הקרע, או מועד לידת העילה, ולמעשה אינה מלמדת דבר
- 32 בנסיבות העניין. אף לא הטענה הרפה לפיה התובע המשיך "לפרנס את הילדים" – טענה העומדת
- 33 כשלעצמה בניגוד לעובדה שהתובע גורר חוב מזונות שלידתו בסמוך לאחר הסכם הגירושין.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1
- 2 67. הפסיקה עמדה על איתור מועד לידת עילת התביעה בזיקה לשאלת ההתיישנות. נמצא ש"למושג 'עילת
- 3 תובענה' עשויות להיות משמעותיות שונות בהקשרים שונים. משמעותו של מושג זה לצורך התיישנות
- 4 מושפעת מתכליותיו של מוסד זה, ובין היתר, מן הנטייה להחיל את ההתיישנות על דרך הצמצום, כדי
- 5 לתת ביטוי לזכות הגישה לערכאות של בעל דין לצורך בירור זכויותיו המהותיות במשפט. גם שאלת
- 6 המועד להיווצרות עילת התובענה לצורך תחילת מניין תקופת ההתיישנות ניזון מהערכים השונים
- 7 העומדים ברקע מוסד ההתיישנות, תוך נסיון לאזן ביניהם [...] "(ע"א 9413/03 אילן אלנקווה נ' הועדה
- 8 המקומית לתכנון ולבניה, ירושלים, פ"ד סב(4) 525, 22.6.08, ס' 19 לפסק הדין)
- 9
- 10 68. נקבע עוד ש"המבחן המקובל לבירור קיומה של 'עילת תובענה' לצורך התיישנות מחייב, קודם לכל, את
- 11 קיומם של המרכיבים הנדרשים לגיבוש העילה על פי הדין המהותי. אולם לצורך ההתיישנות, עשוי
- 12 מבחן זה לחייב קיומם של נתונים נוספים, אשר התקיימותם מהווה תנאי מוקדם ליכולתו של בעל הדין
- 13 לפנות לערכאות, ולממש בפועל את זכות התביעה הנתונה בידו. שילוב מרכיבי התביעה הנדרשים לצורך
- 14 גיבוש העילה בדין המהותי, ביחד עם אותם נתונים נוספים המכשירים את אפשרות פנייתו בפועל של
- 15 התובע לבית המשפט, יוצרים את 'כח התביעה' שבידו, אשר עם היווצרותו, מתחיל מניין ההתיישנות
- 16 לפעול (שם, ס' 20).
- 17
- 18 69. במקרה אחר נקבע ש"כוח תביעה' במשמעות זו פירושו קיום אפשרות ממשית בידי תובע להגיש תביעה
- 19 משפטית ולזכות בסעד המבוקש, ככל שהוא יעמוד בנטל ההוכחה העובדתי ובנטל הביסוס המשפטי
- 20 של תביעתו. המועד להיווצרות עילת התובענה לצורך התיישנות הוא, אפוא, המועד שבו נתגבשו
- 21 העובדות המקימות זכות לסעד, וכאשר נתון בידי התובע כוח קונקרטי לממש הלכה למעשה את זכות
- 22 התביעה שבידו בדרך של פנייה לערכאות. אין די בקיום זכות תביעה מושגית-תיאורטית בלבד בידי
- 23 התובע. נדרשת בשלות של זכות התביעה במובן קיומו של כוח, הלכה למעשה, לפנות לבית המשפט
- 24 בתביעה משפטית, ולזכות בסעד אם תוכח התביעה [...] רק משמתקיימים תנאים אלה במלואם, מתחיל
- 25 מירוך ההתיישנות" (ע"א 735/07 צמרות חברה לבניין נ' בנק מזרחי-טפחות, "נבו", מיום 5.1.11).
- 26
- 27 70. החלת ההלכה על המקרה הנדון מובילה את בית המשפט למסקנה שהמועד בו נולדה עילת התביעה
- 28 מושא התובענה דנו, הוא מועד עזיבתו של התובע את הבית. לאחר מועד זה התובע מעולם לא שב
- 29 להתגורר בדירת המריבה ובני הזוג לא שיקמו את יחסיהם. התובע לא הוכיח שבין הצדדים התקיים
- 30 משא ומתן לשלום בית או ניסיון ממשי לשלום בית מצד מי מהם, או שחזרת הצדדים ליחסים תקינים
- 31 עמדה על הפרק, כל שכן מגורים תחת קורת גג אחת.
- 32
- 33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 **מועד עזיבת התובע את דירת המריבה**
- 2 .71 התובע נוקב בחודש 1/2011 כמועד עזיבתו את הבית. הנתבעים נוקבים בחודש 12/2009 כמועד עזיבת
- 3 התובע. בשים לב לקביעת בית המשפט שמועד עזיבת התובע את דירת המריבה הוא מועד לידתה של
- 4 העילה, הרי שיש בהכרעה בין שתי הגרסאות כדי להכריע בשאלת ההתיישנות. מאידך גיסא, יש לציין
- 5 שגרסה זו לא השתנתה בעקבות תיקון כתב התביעה, ובכתב התביעה המקורי, כמו המתוקן, נוקב התובע
- 6 בחודש 1/2011 כמועד העזיבה.
- 7
- 8 .72 בטרם נפנה לבחון את גרסאות הצדדים ועימותן בחקירה הנגדית, יש מקום לציין שבית המשפט התקשה
- 9 לרדת לחקר האמת. למרבה הצער, מהלך חקירתו הנגדית של התובע שובש תדירות על ידי באת כוחו. כל
- 10 אימת שהתובע עומת עם גרסתו, הופרעה חקירתו על ידי באת כוחו - הן על דרך העלאת התנגדויות שלא
- 11 לצורך, והן על דרך השמת מילים בפיו. במקרים אחרים התפרצה לתשובות התובע על מנת לסכלן ולמנוע
- 12 את תשובתו. יש להצטער על נוהג זה, שעומד לחובתו של התובע ומקרין על מהימנות גרסתו.
- 13
- 14 .73 האישה הציגה ראיות מבוססות לגבי גרסת התובע בעבר, ולפיה עזב את דירת המריבה בחודש 12/2009,
- 15 כטענתה אז, והיום. האישה צרפה את העתק פסק הדין הכנסייתי לגירושי הצדדים מיום 2.3.2016
- 16 (תרגומו צורף כנספח ד'3 לתצהיר האישה, נ/6). התובע לא כפר בתרגום פסק הדין, וכמצוין בו בני הזוג
- 17 ובאי-כוחם התייצבו בפניי בית הדין טרם נתינתו. בפסק הדין נקבע, על בסיס טענות בני הזוג, שהם פרודים
- 18 "כבר מעל 6 שנים ועל רקע הסכסוך העמוק והחד ביניהם נפרדו הצדדים ומאותה עת, קרי מחודש
- 19 12/2009 חי כל אחד מהם בנפרד והנתבע עבר לגור מחוץ לארץ לתקופה של שנה". עוד צוין בהמשך פסק
- 20 הדין ש"בית הדין שמע את דברי הצדדים ושוכנע בנכונות דבריהם והתביעה התקבלה במיוחד לאחר
- 21 שהיו ניסיונות לפיוס בין הצדדים וכי בני הזוג חיים כזרים ובנפרד לחלוטין מזה 6 שנים ושוכנעו בכך
- 22 שהחיים הזוגיים בלתי אפשריים כפי שהצהירו הצדדים בהסתמך על פירוט לעיל".
- 23
- 24 .74 התובע אישר בחקירתו שהוא חתום על פסק הדין הכנסייתי, שניתן בהסכמתו, ושהוא מסכים עם הנקוב
- 25 בו (תמ-א', ע' 2, ש' 20).
- 26
- 27 .75 האישה הפנתה עוד לבקשת התובע לביטול פסק דין למזונות הקטינים, שניתן בהעדר הגנה במסגרת הליכי
- 28 העבר ובטרם אושר הסכם הגירושין (נס' ט', נ/6). בתצהירו לבקשה ציין התובע ש"לקראת סוף שנת 2009
- 29 היחסים ביני לבין אשתי התדרדרו", ושהורי האישה חזרו "על הדרישות שלהם שאני אצא מהדירה".
- 30 עוד הוסיף התובע ש"לקראת סוף חודש 12/09 הגיעו מים עד נפש, התובעת והוריה החליטו שאני לא
- 31 רצוי ביניהם וגירשו אותי מהדירה. אני עברתי לחיות עם אמי ברח' [...]" (ס' 26-27, שם).
- 32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 גם בתגובת התובע לבקשת האישה למזונות זמניים בהליכי העבר, שב התובע על טענה זו (ס' 6, שם) (ר' 76.
2 נס' יא' לתצהיר האישה, נ/6). בתצהיר עדותו הראשית בהליכי העבר (במסגרת התובענה לעניין הקטינים
3 ותביעת המזונות) ציין התובע ש"אני מצהיר בזאת, כי למיטב זכרוני, עד סוף חודש 12/09 התגוררתי עם
4 התובעת וניהלנו חיים משותפים כרגיל" (ס' 4, שם) (נס' יד' לנ/6). יש מקום להוסיף ולציין שבתביעת
5 מזונות הקטינים שהגישה האישה בהליכי העבר, היא טענה באופן עקבי לגרסתה בהליך דנו, שבני הזוג
6 נפרדו בחודש 12/2009 (ס' 7). בכתב ההגנה, התובע הודה בטענה זו ושממועד זה נפרדו הצדדים (ס' 10).
7 כמו כן, גם בכתב ההגנה מטעם האישה לתביעת האחריות ההורית מצד התובע, העמידה האישה את מועד
8 הפרידה בחודש 12/2009 (ס' 5). גם במעמד הצדדים ביום 26.2.14, במסגרת הליכי העבר, ציינה האישה
9 שהתובע עזב בחודש 12/2009 והתובע לא כפר בכך.
10
- 11 77. בחקירתו הנגדית התקשה התובע להגן על גרסתו, לפיה עזב את דירת המריבה בחודש 1/2011 כביכול.
12
- 13 ש: עכשיו תגייד לי, אתה עזבת את הבית, לפי מה שאתה טוען, בחודש 12.2010,
14 נכון?
15 ת: כן [...] אני עזבתי את הבית, לא התגרשנו.
16 ש: לא, בסדר, אני אומר – עזבת את הבית ב-12.2010. אחר כך,
17 עו"ד כרכבי: שנייה. תחזור שוב על השאלה, כי אני רוצה להתנגד.
18 כב' הש' מירז: מה השאלה? תסיים את השאלה.
19 עו"ד נג'אר: שאלתי אותנו. אתה, אל תסתכל על עורכת הדין שלך.
20 ת: אני יכול להסתכל על איפה שאני רוצה.
21 עו"ד נג'אר: אתה אישרת לפני כן, עכשיו פה בבית המשפט, שאתה עזבת את הבית בחודש
22 12.2010.
23 ת: נו?
24 עו"ד נג'אר: נכון.
25 ת: נכון.
26 ש: מה? אל תסתכל על עורכת הדין שלך.
27 ת: אני לא מסתכל. אני אומר לך כן, נו.
28 ש: אתה אישרת גם קודם, נכון?
29 עו"ד כרכבי: שנייה, לפני שהוא יענה.
30 עו"ד נג'אר: כבר ענה.
31 עו"ד כרכבי: גברתי, אני מבקשת, בית משפט חבל שאין לו פרוטוקול, אבל משפט כזה לא
32 היה בפרוטוקול. משפט כזה, שבחודש דצמבר 2010,
33 כב' הש' מירז: אבל הוא שאל אותנו עכשיו.
34 עו"ד כרכבי: שאל אותנו עכשיו 'שאתה טענת'. זה לא נכון. הוא לא טען, (מדברים ביחד).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 עו"ד נג'אר : (מדברים ביחד).
- 2 כב' הש' מירז : מה זה חשוב? (מדברים ביחד).
- 3 עו"ד כרכבי : מדובר באדם פשוט,
- 4 כב' הש' מירז : מתי עזבת?
- 5 ת : אני לא זוכר בדיוק מתי. אני עזבתי את הבית אחרי שנה מאז שנכנסנו לבית. זה
- 6 מה שזכור לי.
- 7 כב' הש' מירז : אז נכנסתם במרץ, אז עזבת במרץ?
- 8 ת : לא, במרץ נכנסנו לבית.
- 9 כב' הש' מירז : אתה אומר שנה אחרי.
- 10 ת : אחרי 8, 9 חודשים עזבתי את הבית.
- 11 כב' הש' מירז : אז הוא שאל אותך – בדצמבר, בסוף שנת 2010?
- 12 ת : כן, בסוף.
- 13 עו"ד נג'אר : כן.
- 14 כב' הש' מירז : הלאה.
- 15 ת : בסוף השנה, כן.
- 16 עו"ד נג'אר : הוא מאשר.
- 17 עו"ד כרכבי : בסדר, בין דצמבר לינואר אין הבדל (ע' 22, ש' 21).

18

19 78. בהקשר זה דוחה בית המשפט את טענת התובע, לפיה השינוי בגרסתו בנוגע למועד עזיבת הבית נובע

20 מהטעיה מצד האישה כביכול. בית המשפט לא הצליח לרדת לעומקה של טענה זו, וכיצד "הוטעה" התובע

21 לגבי נתון הידוע לו לפני ולפנים. צידוק זה נסתר בחקירתו הנגדית של התובע, שעה שהוצג לתובע שבמהלך

22 הליכי העבר העלה את גרסתו באופן בלתי תלוי בגרסתה "מוטעית" של האישה (תמ"א', ע' 9, ש' 16).

23

24 79. בסיכומיו מפנה התובע לאמירות וטענות מצד האישה במסגרת הליכי העבר, בהן עולה גרסה שונה

25 מגרסתה כעת, בדבר מועד עזיבת התובע את הבית. בית המשפט אינו מוצא ממש בטענות אלה, ואין

26 לקבוע שאמירת האישה לפיה התובע עזב ביום 1.1.2010, או לחילופין בחודש 11/2009, שונה באופן מהותי

27 מהגרסה לפיה התובע עזב בחודש 12/2009. יש לציין עוד שה"פער" בין גרסאות האישה לעניין מועד עזיבת

28 התובע הוא סביר, כל שכן בשים לב לחלוף הזמן מאז ההתרחשות – **מה שלא ניתן לומר על פער הזמנים**

29 **בין גרסאות התובע, המשתרע על פני שנה.**

30

31 80. יש לדחות עוד את ניסיונות התובע לדחות באופן מלאכותי את מועד הפירוד, באמצעות הטענה לפיה

32 הצדדים הוסיפו להיות בקשר זוגי לאחר מועד עזיבתו את הבית, ואף ניסו לשוב לשלום בית. בהקשר זה

33 טען התובע שבשנת 2012 יצאו בני הזוג לטיול משותף עם הילדים לחוף טאבה בסיני, שם הסתכסכו

34 כביכול. באופן תמוה, מוסיף התובע להחזיק בטענה זו גם בסיכומיו (ס' 15(א)) על אף שנסתרה לחלוטין

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

1 בחקירתו הנגדית. לאחר שעומת התובע עם הראיות שהציגה האישה, התובע אישר במורת רוח שטענתו
2 אינה אמת, ושנסע לטאבה עם שניים מילדי בני הזוג, בעוד האישה נסעה לירדן עם בתם הקטנה:

3
4 ש: הייתם בטאבה, או בשלמה, לא יודע, [האישה] והבת הקטנה, יום לפני היא נסעה לירדן
5 וחזרה מירדן יום אחרי שחזרתם מטאבה. מה יש לך להגיד על זה?

6 ת: אני חושב שכן, זה נכון.

7 ש: נכון? אז מה שאתה מצהיר למעשה זה שקר.

8 ת: לא שקר, אבל יש בלבול. בזמנו, כן. אני נסעתי עם הבן שלי והבת שלי, והיא נסעה [...]
9 טעיתי. יכול להיות. טעיתי. לא שיקרתי. אני לא משקר.

10 ש: תאמר לי, בבקשה, אתה מאשר שבניגוד למה שהצגת בתצהיר שלך, אתה היית בטאבה
11 והם היו בירדן?

12 ת: כן. זה ככה היה (ע' 26, ש' 4).

13
14 81. מבלי לגרוע מן הדברים, נשוב ונציין שהתובע לא הוכיח שבני הזוג ניסו לשוב לשלום בית, או שהיה רצון
15 הדדי לשלום בית לאחר מועד עזיבתו את הבית. כמו כן, טענת שלום הבית עומדת בסתירה לטענות התובע
16 בהליכי העבר. בכתב ההגנה מטעמו לתביעת המזונות ציין התובע ש"לאורך כל הזמן הנתבע היה בעד
17 שלום בית אך התובעת סירבה, הנתבע עשה כמיטב יכולתו בכדי להשלים עם אשתו אך האחרונה סירבה
18 ואמרה לו מספר פעמים 'אני נגעלת ממך'" (ס' 14). התובע טען עוד שהנתבעת "הפגינה כלפיו אלימות
19 מילולית ופיזית, בתאריך 24.6.12 ו/או בסמוך לכך הותקף על ידה והנתבע הובהל לבי"ח רמב"ם" (ס'
20 5). התובע שב על טענות אלה גם בתביעה מטעמו בעניין הקטינים (ס' 5, ס' 8).

21
22 82. כמו כן, ובמסגרת הליכי העבר, בדיון במעמד הצדדים שהתקיים ביום 26.2.2014, ציין ב"כ התובע
23 שהתובע "מעוניין בשלום בית ותמיד פנה לכנסייה שלו כדי לנסות לפייס ולהחזיר אותם לחיות ביחד,
24 לטובת הילדים גם. אבל תמיד הייתה התנגדות מצד האישה וההורים שלה" (ע' 2, ש' 17 שם). ועוד ציין
25 ש"הצעתי ללכת לייעוץ זוגי, היא לא רצתה" (ע' 3, ש' 14 שם). בתצהיר שהגיש התובע בתיק המזונות
26 ביום 25.5.14, ציין התובע שלאחר עזיבתו את הבית, "ניסיתי גם במקביל לעשות שלום בית אך נתקלתי
27 כל הזמן בסירוב מוחלט, פניתי לכהן של הכנסייה בכדי שיעזור לי בתהליך שלום הבית אך האחרון
28 ניתקל בסירוב מהתובעת והוריה. התובעת עד היום מסרבת לשלום בית ואפילו בבית המשפט הצהירה
29 כי אינה מעוניינת לשלום בית ו/או לפנות לייעוץ זוגי" (ס' 20-21).

30
31 83. טענת שלום הבית והתמשכות היחסים לאחר עזיבת הבית נשללה עוד על ידי האב (תמ"ג, ע' 31, ש' 11;
32 ע' 36, ש' 21); בית המשפט מוצא גם את תשובות האישה בחקירתה הנגדית מהימנות ועקביות, וכך גם
33 את כפירת האישה בטענות התובע לניסיונות לשלום בית כאמור, או בהמשך הקשר הזוגי עם התובע לאחר
34 עזיבתו בחודש 12/2009 (תמ"ג, ע' 64, ש' 4 ואילך).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 על בסיס כל הנקוב לעיל, יש לקבוע שהתובע עזב את דירת המריבה בחודש 12/2009 ולהעדיף את גרסתה
2 של האישה, שהיתה אף גרסתו של התובע בהליכי העבר. בית המשפט לא מצא בסיס לגרסת התובע
3 ולמועד עזיבתו הנטען, בעוד גרסתה של האישה נתמכה בסימוכין. כמו כן, ושעה שבית המשפט נדרש
4 להכריע בין גרסת התובע בהליכי העבר לבין גרסתו כעת, שעולה כמעט עשור שנים לאחר ההתרחשויות,
5 מעדיף בית המשפט את גרסת התובע בעבר, שעלתה בסמוך להתרחשויות, ובעת שלתובע לא היה אינטרס
6 מובהק לאחר את מועד עזיבתו את הבית.
7
- 8 קביעה זו מובילה למסקנה שהתביעה דנן התיישנה בתום 7 שנים ממועד עזיבת התובע את הבית, קרי
9 בחודש 12/2016, ושדינה של התביעה להידחות.
10
- 11 לא נעלמה מעניינו של בית המשפט טענת התובע לתחולת סעיף 13 לחוק ההתיישנות, ולפיו "בחישוב
12 תקופת ההתיישנות לא יבוא במנין הזמן שבו היו בעלי הדין נשואים זה לזה". יחד עם זאת אין בה כדי
13 לסייע לתובע. אמנם כבודה של הוראה זו במקומו מונח, אך יפה היא לכל היותר כלפי האישה, ותו לא.
14 אין להוראה זו נפקות כלפי הנתבעים, בעוד עילתו של התובע מכוונת כלפיהם. אין יריבות בין התובע בין
15 האישה, למעט לעניין המיטלטלין עליו נעמוד בהמשך הדברים. האישה איננה, ומעולם לא היתה בעלת
16 זכויות בדירה, ולא קמה כלפיה עילה מתוקף טענות התובע לזכויותיו בדירת המריבה או להשקעותיו
17 הנטענות בה.
18
- 19 **תחולת עקרון תום הלב**
- 20 לאחר עיון במלוא הסימוכין שעל שולחנו של בית המשפט, ולאחר ששמע באריכות את הצדדים שלפניו,
21 סבור בית המשפט שיש מקום לדחות את התביעה אף מתוקף עקרון תום הלב ודיני השתק. מן הראוי
22 לשוב לנסיבות הליכי העבר והסכם הגירושין.
23
- 24 ביום 19.5.2013 ניתן פסק דין בהעדר הגנה בתביעת האישה למזונותיה ומזונות הילדים. התובע חויב
25 במזונות בשיעור 2,000 ₪ עבור כל קטין, וסה"כ 6,000 ₪ (קרן). עוד חויב התובע לשאת במלוא הוצאות
26 הבריאות והחינוך החריגות. בנוסף חויב התובע במזונות האישה בשיעור 1,000 ₪ בחודש. ביום 28.5.2013
27 הגיש התובע בקשה לביטול פסק הדין, וביום 30.7.2013 נעתר בית המשפט לבקשתו. נקבע עוד שהתובע
28 יישא במזונות זמניים בשיעור 1,000 ₪ לכל קטין, וסה"כ 3,000 ₪, וכן במחצית ההוצאות החריגות.
29 בנוסף, החויב במזונות האישה נותר על כנו.
30
- 31 בכתב ההגנה לתביעת המזונות מיום 28.5.13, התייחס התובע לדירת המריבה, וטען כדלקמן: "הנתבע
32 יטען כי הדירה אשר בנה ברח' [...] ב[...] אומנם רשומה על שם אביה של התובעת אך בפועל בבעלותו
33 ובבעלות אשתו, מדובר בדירה אשר בנו במהלך הנישואין ומכספו. אומנם הוריו והורי התובעת עזרו

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

1 בניית הדירה, אך הדירה הינה בבעלותם בלבד והתובעת עם הילדים מתגוררים שם בחינם ולא כפי
2 שתואר על ידה תמורת תשלום של 2000 ₪ לחודש. בהקשר הזה תביעה לפירוק שיתוף וחלוקת הזכויות
3 בדירה תוגש בפניי בית משפט נכבד בקרוב [ההדגשות אינן במקור, וכך להלן, א"מ] (ס' 7).
4

5 90. נכון למועד קד"מ הראשון שהתקיים 9 חודשים לאחר מכן, ביום 26.2.14, התובע לא הגיש תביעה
6 רכושית. במהלך הדיון עמד ב"כ התובע, בין היתר, על שיעור המזונות בהם חויב התובע והתקיים דין
7 ודברים בין הצדדים (בני הזוג). בזיקה לשיעור המזונות, טען ב"כ התובע לזכותו של התובע, כדלקמן:
8

9 "עד היום לא הוגשה תביעה לפירוק שיתוף או כספית נגד אבא שלה, היא מחזיקה באוטו 2008
10 שקנה בשבילה ובשביל הילדים והוא שילם כל הזמן את התשלומים ולא ביקש את האוטו בחזרה
11 ולא תבע חצי מהזכויות באוטו [...]. זה לא עניין של כסף, זאת עזות מצח לטעון כך" (ע' 4, ש' 18,
12 שם).

13
14 91. זמני השהות בין התובע לבין הילדים התקיימו אותה עת בהתאם להמלצת העו"ס לס"ד, מידי סופ"ש
15 לסירוגין, ויום אחד באמצע השבוע, ללא לינה. במועד הדיון שיועד להוכחות ביום 1.10.14, לאחר שהוגשו
16 תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים, ביקש בית המשפט לקרב בין עמדות הצדדים, כשהמחלוקת
17 העיקרית נוגעת לשיעור המזונות. בזיקה לכך, ציין ב"כ התובע לזכותו, כדלקמן:
18

19 "הדירה היא של אבא שלה. האדון קבלן והבית למעשה הוא חצי מההשקעה של הנתבע, הוא לא
20 ביקש ולא הגיש תביעה לפירוק, הבית רשום על שם ההורים שלה. יש אוטו דגם 2008 שויתר לה
21 עליו ונתן לה אותו. אמרתי לחברי וגם בדיון הקודם, שיש פרופורציות [...]. צריך לתת לו משהו
22 שהוא יוכל לעמוד בו" (ע' 12, ש' 5, שם).

23
24 92. עינינו הרואות, שהתובע עשה בטענותיו לעניין זכויותיו או השקעתו בדירת המריבה לכאורה, קרדום
25 לחפור בו. מחד גיסא עמד על כך שבדעתו להגיש תביעה בהקשר זה, אך לא עשה כן, ומאידך גיסא ביקש
26 להעמיד טענה זו כחרב על צווארה של האישה. התובע ביקש ליצור "מאזן אימה" בינו ובין האישה, שאם
27 לא יצא ומלוא תאוותו בידו, הנה הוא עומד לטרוף את הקלפים ולהגיש תביעה רכושית. לצורך הדיון
28 והדברים שהתקיים בהקשר לשיעור המזונות, ביקש התובע להבנות מכך שלא עמד על ענייני הרכוש, על
29 זכויותיו בדירה ועל השבת השקעתו, באופן שנותר בחסרון כיס שיש לו משקל לשאלת שיעור המזונות.
30

31 93. על בסיס טענות הצדדים בפניו, בכתב ובעל-פה, ולאחר ששקל את טענות הצדדים ונסיבות העניין, העמיד
32 בית המשפט הצעה אופרטיבית לסיום הסכסוך בעניין המזונות וזמני השהות גם יחד (ע' 12, ש' 24, שם).
33 שני הצדדים קבלו את ההצעה שהיוותה את הסכם הגירושין שאושר באותו מעמד. מזונות הקטינים

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

1 הועמדו, בהסכמה, על סך 1,800 ₪ לכל ילד, שהסכום כולל את דמי המדור, וסה"כ 5,400 ₪. הוסכם עוד
2 שהתובע יישא בשיעור 65% מהוצאות החינוך ומחצית מהוצאות הבריאות.

3
4 עם הגשת התביעה דנן, שמט התובע את הקרקע תחת הסכם הגירושין ופסק הדין. אין צורך לקבוע .94
5 שבהסכם הגירושין יש משום התחייבות מצד התובע שלא להגיש בעתיד תביעה לעניין זכויותיו בדירת
6 המריבה לכאורה או השקעותיו הנטענות. די בכך שהתובע עשה שימוש אינסטרומנטלי מובהק בזכותו
7 לגישה לערכאות, והניח מצג בפניי האישה ובית המשפט, לפיו האישה זוכה לטובת הנאה מצדו, בכך
8 שנמנע מלעמוד על זכויותיו לכאורה, וביקש לתת משקל לעובדה זו בבוא בית המשפט לעמוד על שיעור
9 המזונות – וכך היה. מצג זה יצר הסתמכות מצד האישה, על בסיסה היא הסכימה להצעת בית המשפט.
10 גם בית המשפט העמיד הצעה מטעמו על בסיס שקלול הנסיבות כולן, לרבות הצהרת התובע לפיה אין
11 בכוונתו לעמוד על זכויותיו והשקעותיו בדירת המריבה – הצהרה שעמדה בניגוד להצהרתו בכתב ההגנה
12 ואף בקד"מ הראשון מיום 26.2.14.

13
14 **בית המשפט מוצא שהגשת התביעה על הרקע האמור ובנסיבות העניין, נגועה בהעדר תום לב.** מן .95
15 המפורסמות שגם הזכות היסודית הנתונה לבעל דין לגשת לערכאות אינה מוחלטת, וכפופה אף היא
16 לעקרון תום הלב. יתירה מכך, הפסיקה ביססה את הדוקטרינה, שגם עמידה על זכויות קניין מובהקות,
17 לרבות הגשת תביעה למימושן, כפופה לעקרון תום הלב. מקל וחומר שעקרון זה חולש גם על מימוש זכויות
18 אובליגטוריות וממוניות. בית המשפט העליון ביסס עקרון זה בעניין **רוקר נ' סלומון (רע"א 6339/97 רוקר**
19 **נ' סלומון, פ"ד נה(1) 199**). כך מפי כבוד הנשיא אהרון ברק:

20
21 **"עקרון תום-הלב חל בגדריו של חוק המקרקעין. אכן, חוק המקרקעין אינו עומד בפני עצמו. הוא**
22 **חלק מהחקיקה (האזרחית) שלנו. עקרון תום-הלב, החל על החקיקה (האזרחית) כולה, חל גם**
23 **עליו [...]. כל פעולה משפטית, כל חיוב וכל משא ומתן חייבים להתבצע בתום-לב. (ס' 3 לפסק**
24 **דינו).**

25 **"[...]. זכותו של כל שותף במקרקעין כלפי שותפיו האחרים צריכה להיות מופעלת בתום-לב [...].**
26 **'המיעוט והרוב אינם זרים זה לזה. עבותות של קניין מקשרים ביניהם. חוק המקרקעין מעניק**
27 **לכל אחד מהם כוחות כלפי רעהו. בהפעלת כוחות אלה יש לנהוג בהגינות' [...]. (ס' 4)**

28 **"מתחולתו של עקרון תום-הלב על השימוש בזכויות (במובן הרחב) על-פי חוק המקרקעין**
29 **מתבקשות מסקנות מספר: ראשית, השימוש בזכויות על-פי חוק המקרקעין צריך להיעשות**
30 **מתוך הגינות. מושג תום-הלב בהקשר זה משמעו אמת-מידה אובייקטיבית. לשם פגיעה בעקרון**
31 **תום-הלב, אין נדרש כי בעל הזכות יפעל מתוך זדון או רוע-לב. די בכך שפעולתו אינה עולה בקנה**
32 **אחד עם 'הסטנדרדים הערכיים הראויים של החברה הישראלית, כפי שבית המשפט מבין אותם**
33 **מעת לעת' [...]. שנית, השימוש בזכות כולל בחובו גם הגשתה של תביעה [...]" (ס' 5).**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

1 ”[...] עקרון תום-הלב קובע כי השמירה על האינטרס העצמי צריכה להיות הוגנת ותוך התחשבות
2 בציפיות מוצדקות ובהסתמכות ראויה של הצד האחר [...]” [הדגשות שלי, א"מ] (ס' 7).

3
4 96. הלכה זו קנתה לה אחיזה בפסיקת בתי המשפט ובדין המצוי. במקרה אחר נפסק מפי כבוד השופטת
5 (כתוארה אז) אסתר חיות:

6
7 ”אכן, ההגנה על הקניין מפני פגיעה יש לה מעמד חוקתי [...] יחד עם זאת, בעלים של נכס ובכלל
8 זה נכס מקרקעין, אינו נהנה מאוטונומיה מוחלטת בבואו להגן על החזקתו בנכס ואין לו זכות
9 בלתי מסויגת ל'שרירות בעלים' [...] יתכנו, אפוא, מקרים שבהם מכוח עקרון תום הלב יוגבלו
10 הסעדים להם זכאי בעל זכות קניינית, הגם שזו נפגעה על-ידי הזולת [...] מנגנון מאזן ברוח זו
11 הנותן ביטוי לעקרון תום הלב אנו מוצאים בסעיף 14 לחוק המקרקעין [...] וכבר נפסק כי סעיף
12 זה מבטא את עקרון 'איסור השימוש לרעה בזכות', אשר ניתן לראותו 'כבנה של דוקטרינת תום-
13 הלב [...]” [הדגשות שלי, א"מ] (ע"א 8661/10 יוסף נעמה נ' תמר טורקיה, "נבו", מיום 19.2.12,
14 ס' 11 לפסק הדין).

15
16 ועוד:

17
18 ”אכן, נוכח השיקולים השונים הניצבים אלה מול אלה בסוגיה שבפנינו, הובעו גישות שונות
19 באשר להיקף שיקול הדעת המסור לבית המשפט בבואו להגן על זכות הקניין. עם זאת, גרעין
20 ההלכה לפיה ההגנה על זכות הקניין כפופה לעקרונות של צדק, הגינות ותום לב, קנתה אחיזה
21 איתנה בפסיקה ואין עליה עוררין” (שם, ס' 13; ור' עוד מהעת האחרונה, ע"א (חי') 21-06-2373
22 עבד אל ג'באר ביוראת נ' ג'אדאת מוחמד אבו אלמוהנד, "נבו" מיום 30.11.21).

23
24 97. על בסיס ההלכה והנסיבות שפורטו באריכות, מוצא בית המשפט שיש בהגשת התביעה משום חתירה
25 תחת הסכם הגירושין ופסק הדין, והן משום חזרה מהסכמה. יש עוד בהגשת התביעה משום פגיעה
26 באינטרס ההסתמכות של האישה על בסיס מצג מפורש מצד התובע שאין בדעתו לעמוד על סעדים
27 רכושיים בעתיד, ובכלל זאת ובאופן מובהק לעניין זכויות הנטענות בדירה והשקעותיו לכאורה. על רקע
28 נסיבות אלה יש לקבוע שהתובע עלה אל שערי בית המשפט כשידיו אינן נקיות, ובניגוד לעקרון תום הלב
29 שחולש על מימוש זכויותיו הנטענות ופנייתו לערכאות. בית המשפט סבור עוד שיש בנסיבות אלה על
30 מנת למנוע מן התובע את קבלת סעדיו, גם אם היה מעמיד בסיס לזכויותיו הנטענות, וגם אם התביעה
31 היתה מוגשת טרם תום תקופת ההתיישנות.
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 מאז אישור הסכם הגירושין ביום 1.10.14 ועד להגשת התביעה, חלפו יותר משלוש שנים. בחקירתו .98
2 הנגדית התקשה התובע להשיב באופן מניח את הדעת על מניעיו להגשת התביעה, באופן שיקהה את חוסר
3 ניקיון הכפיים והעדר תום הלב הכרוכים בהגשתה:
4
5 ש: שאלתי למה חיכית כל כך הרבה זמן בשביל להגיש את התביעה.
6 ת: חיכיתי כי אנחנו משפחה, וחשבתי שאנחנו נחזור ביחד, וזה נמשך.
7 ש: איזו משפחה?
8 ת: לפני שהתגרשנו, אז תמיד חשבתי שיהיה פיוס, אני אחזור לבית. בגלל זה זה נמשך.
9 ש: אבל התגרשת ב-2016.
10 ת: אוקי. אז,
11 ש: למה חיכית עד 2018?
12 ת: אז אני אמרתי לך – הגעתי למצב שאני צריך את הכסף הזה שלי כדי להתקדם בחיים. כי
13 היום אין לי שום בית, אני homeless, אין לי בית.
14 ש: אבל שאלתי למה חיכית עם התביעה. הרי אתה הגשת את התביעה אחרי כל כך הרבה שנים,
15 עכשיו אתה אומר שאין לי מסמכים.
16 ת: זכותי להגיש, מה?
17 ש: זכותך.
18 ת: בטח. זו עבודה שעשיתי אותה וזכותי (עי' 22, ש' 6).
19
20 כשם שנקבע לעיל באריכות, לתובע לא היה כל יסוד להאמין שהצדדים ישובו לחיות יחדיו, ולפי טענותיו .99
21 שלו בהליכי העבר, האישה שללה בתוקף כל ניסיון להביא את הצדדים למתווה של טיפול, פיוס, או שלום
22 בית. האישה הביעה סירובה זה בכל הזדמנות, והתובע עצמו ייחס לה אלימות פיזית כלפיו, שאף הביאה
23 לאשפוזו לדבריו.
24
25 על בסיס האמור קובע בית המשפט שהגשת התובענה דנן כרוכה בהעדר תום לב וחוסר ניקיון כפיים, .100
26 באופן המונע מהתובע את קבלת סעדיו, וכן שבנסיבות המתוארות התובע מושתק מלעמוד על סעדיו
27 האמורים – כלפי האישה והנתבעים גם יחד. נקבע אפוא, שדין התובענה להידחות אף מטעמים אלה.
28
29 **לגופן של טענות**
30 .101 נמצא שדין התביעה להדחות מפאת התיישנות, והן מפאת העדר תום לב וניקיון כפיים, לצד קיומו של
31 השתק. יחד עם זאת, ומבלי לגרוע מהכרעות אלה, בית המשפט מוצא לנכון לעמוד על טענות התובע גופן
32 לשם שלמותה של ההכרעה בסכסוך זה.
33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

הראיות מטעם התובע

1
2 102. אין מחלוקת שבניית שלד דירת המריבה מומנה על ידי הנתבע. ככלל, התובע טוען שהוא ועובדיו ביצעו
3 את עבודות הגמר בדירת המריבה לאחר סיום בניית השלד. בתצהירו (ת/1) התובע עמד על העבודות
4 שביצע לטענתו: עבודות טיח, סיד וצבע; ריצוף, חיפוי ואיטום; יישום רובה; התקנת שיש; הדבקת
5 טפטים; צביעת חדרי מדרגות; התקנת כלים סניטריים וגופי תאורה; הריסת קיר והריסת חלק ממרפסת;
6 התקנת מוצרי חשמל - טלוויזיה ומכונת כביסה; ובניית שתי מדרגות בכניסה לבית. להוכחת טענות אלה
7 צירף התובע תלושי שכר של שניים מעובדיו שלפי הטענה הועסקו בעבודות הגמר (נס' 6, ת/1). התובע
8 צירף עוד ראיות לכאורה לרכישת חומרים לעבודות המנויות לעיל ולרכישה והתקנה של פריטים נוספים
9 שלפי הטענה מהווים חלק מעבודות הגמר: עבודות שרברבות והתקנת דוד שמש; התקנת שיש וכיור
10 למטבח; עבודות גבס; עבודות נגרות; רכישה והתקנה של מזגן מיני-מרכזי; וריצוף (נס' 8-13 לת/1).

11
12 103. בנוסף, התובע עומד על רכישת המיטלטלין הבאים מכספים משותפים: צמד מכונות כביסה ומייבש; שני
13 מכשירי טלוויזיה; גופי תאורה; דלתות פנים וחוף, לרבות התקנה; דוד שמש; מזרן לחדר השינה; וילונות
14 והתקנתם; חדרי שינה לילדים; מעקה זכוכית למרפסת; מערכות ישיבה; מקלחון והתקנתו; חומרי צבע
15 ושפכטל; וחומר לריצוף הדירה (נס' 14-23 לת/1).

הראיות מטעם הנתבעים

16
17
18 104. האב צירף לתצהירו קבלות וכן תרשומות שנערכו לטענתו בזמן אמת עבור הוצאות בהן נשא טרם תחילת
19 הבניה ומתן היתר הבניה (נס' י-יט' לנ/5) – הוצאות עבור תכנון ובניה, בדיקת הבטון ורכישת חומרי
20 גלם. לטענתו עבודות הפנים בדירת המריבה נעשו על ידי קבלן עבודות גמר עמו התקשר, מר א"פ. עוד
21 צירף האב סימוכין לרכישת דלתות פנים וחוף לשתי הדירות, לרבות דלתות לממ"ד (נס' כא'); משקוף
22 נפרד בעקבות הרחבת הממ"ד (נס' כב'); מקלחונים; ומעקה זכוכית (נס' כג').
23 האב עומד על עלות רכישת החומרים עבור בניית שתי הדירות ועבודות הגמר, תוך ציון בתי העסק מהם
24 נרכשו הפריטים: חומרי בנין; חומרי שרברבות; פריטים למערכת חשמל; קרמיקה; ריצוף וכיור; שיש
25 (נס' כה'-כז', וכן נס' כח'1-כח'2).

26
27 105. בנוסף לראיות אלה, צירף האב לתצהירו (נס' כח') העתק ממחברת התרשומות שניהל לצורך עבודות
28 הבניה (להלן – "היומן"). היומן מכיל תיעוד של מועדים, קבלני משנה וספקים, סכומים ותיאורי עבודה.
29 הוא נכתב בשפה העברית, וברובו נהיר להבנה. לכאורה יש בו תיעוד אותנטי של ביצוע עבודת הבניה,
30 לרבות עבודות הגמר, שנעשה בזמן אמת. במהלך חקירתו עלה בידי האב להציג זיקה בין טענותיו, לבין
31 הסימוכין השונים שהציג, ולבין הנקוב ביומן, והיה בכך ליצור מארג ראיתי מהימן למדי.
32
33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 **הקשיים המובנים בראיות התובע**
- 2 106. **העדר הזיקה לעבודות הגמר בדירת המריבה** - שני הצדדים הגישו לבית המשפט אגד עב-כרס של
- 3 מסמכים, רובם נועדו ללמד על עבודות הבניה שבבסיס המחלוקת ועל עלותן, ובית המשפט טרח ועיין
- 4 בכולם. **נטל השכנוע מונח על כתפיו של התובע.** הצבת טענות התובע לצד עיון מדוקדק בראיות מטעמו,
- 5 הניב מספר תובנות אותן יש להעמיד כבסיס לדיון וכחישוקים לראיות התובע.
- 6
- 7 107. **ראשית**, אין מחלוקת שהתובע הוא קבלן שיפוצים, ומציג את עצמו כקבלן לביצוע עבודות גמר. לטענתו
- 8 החל משנת 2002 הוא עובד כ"קבלן עצמאי לביצוע עבודות גמר בתחום הבניין והשיפוצים שבו הני עובד
- 9 נכון להיום" (ס' 3). במילים אחרות, אין מחלוקת על העובדה שבמועד בו בוצעו עבודות הפנים, יהא המועד
- 10 אשר יהא, התובע שימש לפי טענתו כבעל עסק לשיפוצים, ולדבריו, ל"עבודות גמר". עובדה זו כופה עצמה
- 11 הר כגיגית על העתקי ההמחאות, תעודות המשלוח והראיות האחרות שצירף התובע להוכחת טענותיו,
- 12 ועל בית המשפט להשתכנע שאלה משקפות הוצאות שאכן יועדו לדירת המריבה ולא למיזמים אחרים.
- 13
- 14 108. **שנית**, הנתבע והאישה הצהירו (נ/5, נ/6) שידוע להם מידיעה אישית שבמקביל לביצוע עבודות הפנים
- 15 בדירת המריבה, הועסק התובע לכל הפחות בשני מיזמי בניה נוספים – ברח' [...] פינת רח' [...] ב[...],
- 16 וברח' [...] ב[...]. ואף צרפו ראיות לכאורה לטענה זו (נס' כד' לנ/5).
- 17 **מר ד'**, שלפי טענת התובע עבד בדירת המריבה, אישר בחקירתו שלא עבד באופן בלעדי בדירת המריבה,
- 18 אלא גם בפרויקטים אחרים בהם הועסק התובע: "נגיד הייתי יוצא לפעמים כי היה לו גם עבודות בחוץ
- 19 של יום ככה אולי יומיים בשביל לעשות [...] זאת אומרת בעבודות השיפוצים עבדתי רצוף כ-70 אחוז כן
- 20 רצוף. אבל היה לו לפעמים שהיה צריך באיזה עבודה להוריד סבלות סכין [צ"ל "שקים", א"מ] וכל מיני
- 21 כי בהתחלה זו הייתה העבודה שלי והייתי יוצא (תמ' ב', ע' 13, ש' 32 ; וגם ע' 15, ש' 6).
- 22 עובד אחר של התובע, **מר ס'** שלפי טענת התובע עבד בדירת המריבה, אישר בחקירתו שעבד גם בשני
- 23 המיזמים עליהם עמדו הנתבע והאישה, ולא יכול היה לסתור באופן מהימן את הסברה לפיה העבודות
- 24 התבצעו במקביל:
- 25
- 26 ש: [...] אתה עבדת עם [התובע] בשני פרויקטים שהוא עשה ברחוב [...] וברחוב [...].
- 27 ת: נכון כן.
- 28 ש: איזה שנה זה היה? 2009?
- 29 ת: אני חושב שכן. לא זוכר בדיוק.
- 30 ש: כמה זמן עבדתם שם בשני העבודות האלה ב-2009?
- 31 ת: גם איזה חצי שנה אני חושב. כמה חודשים.
- 32 ש: חצי שנה?
- 33 כב' הש' מירז: אז זה היה במקביל בשתי המקומות במקביל עבדת?
- 34 ת: לא.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 או לפי דבריו ב"פרויקטים קטינים". הקבלות ותעודות המשלוח שהציג התובע אינן בעלות זיקה לדירת
2 המריבה דווקא, וכלל לא מעידות על עצמן שאפשר לשייכן אליה.
3
- 4 112. סד הזמנים לתוקף ראיות התובע – סיום בניית השלד ותחילת עבודות הגמר - במסגרת בחינת ראיותיו
5 של התובע, עולה באופן טבעי הצורך להתאימן למועדים בהם לפי הטענה התבצעו עבודות הגמר. ברי
6 שסימוכין החורגים באופן בלתי סביר ממועד ההתחלה והסיום של עבודות הגמר, אינם יכולים להוות
7 ראיה בזיקה לדירת המריבה.
8
- 9 113. בכתב התביעה המתוקן ובתצהירו העמיד התובע את מועד תחילת עבודות הגמר בחודש 7/2009 לערך,
10 ולדבריו: "בחודש 7/09 או בסמוך לכך, הסתיימה בניית עבודות השלד בשתי הדירות והתחלתי בביצוע
11 עבודות הגמר בדירת הנישואין יחד עם עובדיי". גרסה זו זכתה לתפוצה רבות בחקירתו הנגדית.
12
- 13 114. תחילה נקב התובע בחודש 7/2009 כאמור, כמועד לתחילת עבודות הגמר (תמ"א, ע' 38, ש' 25). אך
14 בהמשך, וכשעומת עם המועדים הרלוונטיים לתלושי השכר של עובדיו (נס' 6 לת/1), והן עם גרסתו
15 בבקשתו לתיקון כתב התביעה, שינה התובע את גרסתו, ולדבריו החל בעבודות הגמר 5 חודשים לאחר
16 סיום השלד, כלומר, בסביבות חודש ינואר 2010, והן נמשכו עד לחודש אפריל 2010 - אז נכנסו בני
17 המשפחה להתגורר בדירת המריבה, לטענתו:
18
- 19 ש: תקשיב, אתה בתצהיר שלך, בבקשה שלך, אתה אמרת שעבודות בניית השלד הסתיימו
20 בחודש 07.2009, והתחלתם בעבודות הגמר, אל תסתכל על עורכת הדין שלך.
21 ת: לא מסתכל עליה.
22 ש: ואתה הצהרת בבקשה לתיקון כתב התביעה שהתחלתם בעבודות הגמר 5 חודשים לאחר
23 מכן. זאת אומרת, כפי שטענת בבקשה לתיקון, שזה בינואר 2010. מה יש לך להגיד על זה?
24 ת: אני אומר, אחרי שהקבלן גמר את העבודה, אני לא זוכר בדיוק את תאריכים,
25 ש: אחרי שהקבלן גמר את העבודה ב-2009, בחודש 07, תחילת 08.
26 ת: כן, אנחנו התחלנו לעבוד,
27 ש: 5 חודשים אחרי זה, אתה אמרת, 5 חודשים אחרי זה התחלת עם העובדים שלך לעבוד
28 בעבודות הגמר, שזה נמשך על תקופה של מחודש ינואר 2010 עד 04.2010.
29 ת: עד שנכנסנו, כן.
30 ש: אתה מאשר את זה?
31 ת: כן.
32 ש: עכשיו, תבוא תסביר לי מאיזו סיבה אתה מצרף תלושי שכר של ד' מחודש שמיני, עשירי,
33 אחת-עשרה ושתיים-עשרה 2009? הרי אתה אומר שלא עבדת בדירה.
34 ת: נו?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 ש : מה 'נו'? אתה משקר?
 2 ת : לא. אני לא משקר. אני אומר לך שעבדתי בדירה.
 3 ש : אז מה? אתה מטעה?
 4 ת : אני לא. אני לא בדיוק זוכר את התאריכים (ע' 13, ש' 1 ואילך).
 5
 6 115. בתשובותיו לשאלות בית המשפט, השתנתה גרסת התובע בשנית, ולדבריו החל בעבודות הפנים כחודש,
 7 יתכן שחודשיים לאחר סיום השלד, או שמא מיד לאחר סיום השלד. ומאידך גיסא, לפי גרסה זו עבודות
 8 הגמר נמשכו 7 חודשים :
 9
 10 כב' הש' מירז : האדון לא יודע מתי הוא התחיל לעבוד שם? [...]
 11 ת : ב-07.2009.
 12 כב' הש' מירז : ב-07.09.2009 הסתיימו עבודות השלד.
 13 ת : כן, עבודות השלד.
 14 כב' הש' מירז : אז מתי אתה התחלת לעבוד?
 15 ת : אני חודשיים אחרי התחלתי לעבוד.
 16 כב' הש' מירז : אז אתה יכול להגיד חודש?
 17 ת : כן, חודש, משהו כזה. איך שהוא סיים אנחנו התחלנו לעבוד, (תמ'-א', ע' 14,
 18 ש' 6)
 19 כב' הש' מירז : [...] עכשיו אתה אומר אותו חודש, קודם אמרת חודשיים אחרי.
 20 ת : זה באותו חודש. איך שהוא סיים את העבודה אנחנו נכנסנו, התחלנו לעבוד.
 21 כב' הש' מירז : זאת אומרת, מיולי אתה עובד.
 22 ת : מאותו חודש, כן.
 23 כב' הש' מירז : לא אותו חודש. תגיש לי חודש. ביולי 2009 התחלת לעבוד?
 24 ת : (ערבית).
 25 עו"ד כרכבי : (ערבית).
 26 ת : כן, בדיוק, ביולי.
 27 עו"ד כרכבי : יולי זה 07.
 28 כב' הש' מירז : עד איזה חודש עבדת?
 29 ת : עבדנו עד כמעט שבוע לפני מרץ 2010.
 30 כב' הש' מירז : זאת אומרת, כמה חודשים עבדתם שם?
 31 ת : ביחד 7 חודשים, משהו כזה (שם, ע' 15, ש' 10).
 32
 33 116. קושי משמעותי נוסף שעלה משום אי-הבהירות בנוגע למועדי העבודה, הוא העדר החפיפה בין מועדי
 34 העבודה הנטענים לבין תלושי השכר שצירף התובע לתצהירו (נס' 6 לת/1), שמתייחסים לשני עובדים

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

בלבד : תלושי השכר של מר ס' מתייחסים לחודשים 8/2009 ועד 2/2010 בלבד. ברוב החודשים עבד כ-15 ימים, בחודש 1/2010 עבד 10 ימים, ובחודש 2/2010 עבד 5 ימים בלבד ; לגבי מר ד' צורפו תלושי שכר לחודשים 8/2009 ועד 12/2009. התובע התקשה לבאר את העדר החפיפה בין תלושי השכר לבין המועדים הנטענים, ולבין מספר העובדים שלטענתו עבדו בדירת המריבה. גרסאותיו השתנו תדירות ותשובותיו מדברות בעד עצמן :

כב' הש' מירז' : השאלה הייתה – כל השלושה עבדו או רק אחד ?
ת : לא. רק ס' [...] כנראה שהם עבדו במקום אחר, אבל [...] יכול להיות שהם עבדו בזמנו בדירה שלי, אבל לא מסיבי, הם לא עבדו יום יום שם. יכול להיות שהם עבדו, כן (ע' 7, ש' 26).

כב' הש' מירז' : [...] עכשיו אתה אומר שהם לא עבדו בדירה.
ת : אני אומר שעבדו, אבל לא, (ע' 8, ש' 11).

ובהמשך :

עו"ד נג'אר : [...] אתה יכול להראות לי תלושי שכר של עובדים שעבדו בדירה בתקופה שאתה אומר שהם בביצוע עבודות הגמר, מינואר 2010 עד אפריל 2010 ?
ת : אני חושב שכן, יש לי את (לא ברור). איפה אני אמצא אותם עכשיו? הנה תלושי השכר. הנה כל תלושי השכר (תמ"א', ע' 12, ש' 16 ואילך).

ש : [...] מי עבד בחודש ינואר, פברואר, מרץ ואפריל ?
ת : אני ס' ו – ד'.

ש : אתה ?

ת : אני, ס' ו – ד' עבדנו בבית כל הזמן.

ש : עד איזו תקופה עבדת בדיוק ?

ת : עד מרץ.

ש : עד מרץ ?

ת : כן.

ש : ולמה לא צירפת אפילו תלוש אחד של עובד שעבד במרץ ?

ת : כי מה שמצאתי אני הבאתי לבית משפט [...] אין לי תלושים מאותה התקופה הזו. אבל מה שיש לי אני הגשתי [...] (ע' 17, ש' 4).

ש : אבל כנראה שאתה לא מבין את השאלה. אני אומר לך – מה שאתה צירפת, הרי אתה רוצה להוכיח, על ידי תשלום שכר לעובדים שעבדו בדירה, שאתה שילמת להם שכר בתקופה שהם עבדו. עכשיו, פה בסך הכול מה שאתה מציג, ראיות בבית המשפט, אלה 2 תלושי שכר של ס', שהוא עבד בינואר 10 ימים, ובפברואר 5 ימים [...] (ע' 18, ש' 1).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תנ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 ת: אני דיברתי עם האיש, והוא לא מצא אותה. פשוט מאוד. יש לי את הצ'ק שנתתי לו. קוראים
2 לו ל'.
- 3 ש: אתה דיברת עם האיש, וביקשת את הקבלה.
4 ת: כן. החשבונית,
5 ש: והוא אמר לך מה? שאין לו?
6 ת: אין לו, הוא ניסה למצוא אותה, הוא לא מצא אותה.
7 ש: למה לא הבאת אותו להעיד בבית המשפט? למה לא זימנת אותו להעיד?
8 ת: ביקשתי ממנו, הוא לא רצה. אני אמשוך אותו בכוח?
9 ש: שנייה, בוא אני אגיד לך – מה שאתה אומר כרגע זה לא מתקבל על הדעת [...] כי בדיון
10 שהתקיים בפני בית המשפט כאן, עורכת הדין שלך אמרה שיש לה את הקבלה, יש לה את
11 הקבלה ביד, ועל סמך זה היא רוצה להגיש את הבקשה לתיקון ולצרף אותה.
12 ת: זה נכון. דיברנו עם האיש, הוא ניסה,
13 ש: לא, לא. אני אומר לך – עורכת הדין שלך אמרה שיש לה את הקבלה. יש לה. זאת אומרת,
14 היא ביד שלה [...] בפרוטוקול נאמר במפורש שיש לכם את הקבלה.
15 ת: אוקי.
16 ש: אז איפה הקבלה?
17 ת: אין לי אותה (ע' 24, ש' 29).
- 18
- 19 120. בנוסף יש לציין, שהתובע לא הציג תיעוד מזמן אמת ביחס להתנהלות העבודה, או יומן עבודה מכל סוג,
20 אשר יוכל לשמש חוט מקשר בין טענותיו השונות שמתייחסות לספקים, חומרי בניה ומועדי ביצוע
21 העבודות:
- 22
- 23 עו"ד נג'אר: אתה אמור לפי החוק לנהל יומנים, נכון?
24 ת: נכון.
25 עו"ד נג'אר: אתה לא הצגת לנו יומנים של העבודות שלך בתקופה ההיא.
26 ת: כי אין לי אותם.
27 ש: אין לך אותם?
28 ת: אין לי (ע' 27, ש' 4).
- 29
- 30 121. המסקנה המתבקשת מן הנקוב לעיל, היא שעבודות הגמר בדירת המריבה החלו עם סיום בניית השלד,
31 בעיצומו או בשלהי חודש יולי 2009, והסתיימו בחודש נובמבר 2009 או בסמוך לו. מכאן יש לקבוע שלא
32 ניתן לייחס לעבודות הגמר בדירת המריבה ראיות שאינן מצויות בטווח מועדים זה, או בסמוך לפניו או
33 לאחוריו, ואין לקבלן כראיות להוצאות התובע לכאורה – זאת בשים לב לקשיים הראייתיים המובנים
34 נוכח עיסוקו של התובע וקיומם של פרויקטים מקבילים במועדי ביצוע עבודות הגמר.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

מקורות מימון עבודות הגמר

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
122. בטרם נפנה לעיון בהוצאות הנטענות לגופן, יש מקום להקדים ולחקור בדבר מקורות המימון שעמדו לטובת התובע, שלשיטתו הוציא סכומי עתק עבור עבודות הבניה והגמר. לטענת התובע, הוא השקיע בדירת המריבה סכום העולה על 250,000 ₪ מכספי בני הזוג, וכן נטל הלוואה בשיעור 25,000 ₪ מאחיו (ס' 12 ת/1). לטענתו עוד "כל ההוצאות" עבור עבודות הגמר הוצאו מחשבונם המשותף של הצדדים (שם, ס' 13). לחיזוק טענותיו צירף התובע לתצהירו דפי חשבון בנק ממוחשד 5/2009 ועד חודש 10/2011 (נס' 7 לת/1, להלן – "דפי החשבון"). **בסיכומיו** מתבסס התובע על דפי החשבון ומונה 16 הלוואות שנטל, בסך כולל של 252,286 ₪, בתקופה שבין 6.7.09 לבין 1.9.10.
- 10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
123. **לאחר שהפך בדבר ועיין ארוכות בסימוכין מטעם התובע, מוצא בית המשפט שטענות אלה לא הוכחו, ואף נסתרו.** התובע לא העמיד ראיות לטענה שהיו בידיו או בידי בני הזוג סכומים בשיעור ההשקעה הנטענת, או שעלה בידיו לגייס את הסכומים הנטענים. מאידך גיסא, סתר בחקירתו הנגדית את טענותיו למימון העבודות באמצעות הלוואות. בחקירתו הנגדית הרחיב התובע את חזית טיעוניו, ולדבריו היה בידיו מלכתחילה סכום כסף מספיק לרכישת דירה, אלא שמתוך כיבוד הנתבעים הסכים להצעתם לבניית דירת המריבה. יש לתהות אפוא על הצורך בנטילת הלוואות לשם ביצוע עבודות הגמר שעה שלטענת התובע היה בידיו סכום לרכישת דירה. לדבריו בחקירתו הנגדית:
- "אני בניתי את הדירה, נכון, אני השקעתי בדירה כי הם הבטיחו לי שהדירה הזו היא מתנה. אחרת הייתי קונה בית בזמנו, כי היה לי סכום מסוים שהייתי יכול לקנות את הבית הזה. הוא הציע לי את הבית במתנה, החלטנו אני ואשתי לבנות את הבית ולגור בו" (תמ-א', ע' 4, ש' 19); "[...] היה לי בזמנו כסף לקנות בית חדש. לא הייתי צריך להיכנס לכל הברוך הזה" (שם, ע' 6, ש' 1).
- 22
23
24
25
124. כאמור, התובע לא הציג כל ראיה שהיו בידיו או בידי בני הזוג כספים בסכומים הנטענים. תשובותיו בחקירה הנגדית לפיה חסך כסף "בבנק ובבית" לא הותירו רושם חיובי בעיני בית המשפט (תמ-א', ע' 19, ש' 21).
- 26
27
28
29
30
125. אלא שטענה זו עומדת בסתירה לנתונים הכלכליים שהציג התובע. לתצהירו צירף דו"חות שנתיים על בסיס דיווחים לרשויות המס עבור השנים 2005 – 2010 (נס' 3 לת/1). התמונה העולה מהם אינה הולמת את טענות התובע, וניכר מהמסמכים שהכנסותיו ורווחיו של התובע היו מצומצמים ביותר, אלפים בודדים של שקלים במונחי הכנסה חודשית. תשובותיו של התובע לא הניחו את דעתו של בית המשפט:
- 31 **ש: אוקי. עכשיו בוא תגיד לי מה הייתה ההכנסה שלכם חודשית, שממנה הצלחתם לחסוך את**
32 **הסכומים שאתה מדבר עליהם.**
33 **ת: הייתי מצהיר שאני מרוויח 7,000 שקל, משהו כזה. זו הייתה ההכנסה שלי.**
34 **ש: מצהיר איפה?**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תנ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 ת: במס הכנסה, ביטוח לאומי, לכל רואי החשבון.
2 ש: ומה-7,000 שקל הייתם חיים ומוציאים הוצאות,
3 ת: הייתי מתפרנס, כן.
4 ש: ובתי ספר, וחשכת 250,000 שקל?
5 ת: נכון (ע' 20, ש' 15).
6 ש: [..] עכשיו, לפי השומה של 2005, הכנסה חודשית שלכם זה 6,600 שקל. מזה חיייתם,
7 אכלתם, שילמתם בתי ספר וחשכת כסף? [...]
8 ת: כן (ע' 20, ש' 35).
9
10 126. בהמשך חקירתו העלה התובע את גרסת הלוואות – שכאמור עומדת בסתירה לטענתו לפיה היו בידי
11 די כספים לרכישת דירה. גם גרסת הלוואות נגועה בהרחבת חזית, ונמצאו למדים שהתובע נטל לטענתו
12 הלוואות מאמו ומאחיו האחרים – בנוסף לטענתו המקורית לפיה נטל הלוואה בסך 25,000 ₪ מאחיו מר
13 פ':
14
15 ש: תגיד לי, לפי השומה ב-2009, אתה צירפת אותה, לפי השומה, אתה בהפסד של 28,000 שקל
16 בשנה.
17 ת: נו?
18 ש: אז איך הצלחת לשלם לשיפוצים ול(מדברים ביחד).
19 ת: לקחתי הלוואות מהאחים שלי, מאימא שלי, זכרה לברכה.
20 ש: לקחת הלוואות מהאחים שלך ומאימא שלך.
21 ת: כן.
22 ש: ולמה לא טענת את זה בתצהיר שלך, שלקחת הלוואות,
23 ת: אני טענתי שלקחתי מאח שלי.
24 ש: אמרת רק מאח שלך אחד, אבל עכשיו אתה אומר מאחים שלך.
25 ת: אימא שלי נפטרה, אז מה אני אגיד לך? שמאימא שלי?
26 ש: עכשיו אמרת מהאחים שלך וגם מאימא שלך.
27 ת: נכון (תמ' א', ע' 21, ש' 14).
28
29 127. התובע לא הצביע על ראיות כלשהן לגרסה כבושה זו, ודומה שזנח אותה בסיכומיו, ותחתיה מבכר התובע
30 טענה לקבלת הלוואות מהבנק, באמצעות החשבון המשותף. כאמור לעיל, התובע מפנה בסיכומיו לדפי
31 החשבון ומצביע על 16 הלוואות שנטל, בסך כולל של 252,286 ₪, בתקופה שבין 6.7.09 לבין 1.9.10. בית
32 המשפט טרח ועיין היטב בדפי החשבון, עקב בצד אגודל, ומצא שאין ממש בטענות התובע. גרסה זו של
33 התובע אינה אלא וריאציה מטעה של האמת.
34

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

128. בהתעלם מהעובדה שחלק ניכר מההלוואות הנטענות ניטל לאחר עזיבת התובע את הבית ולא ניתן לשייכן לעבודות הנטענות, דפי החשבון מלמדים שהחשבון עמד בחריגה תמידית מתקרת האשראי הנקובה – 20,000 ₪ - וששיעור יתרת החובה נע בממוצע בין 20,000 ₪ ל – 30,000 ₪. דפי החשבון מלמדים עוד, שכשהגיעה יתרת החובה לגבול העליון, חזרו המחאות שמשוכות על החשבון מסיבה אכ"מ, ו"חזרו" אף תשלומים באמצעות הוראות קבע. או-אז ניטלו הלוואות בסכומים שונים, לרוב בסכומים קטנים, כשגובה ההלוואה נועד לענות על יתרת החובה ולהביא לכיבוד ההמחאות והוראות הקבע.
129. ניכר עוד שההלוואות, רובן ככולן, סולקו תוך תקופה קצרה, לעיתים תוך ימים אחדים ולעיתים באותו היום, באמצעות פירעון שיקים דחויים לחשבון. לא בכדי עולה מהחשבון שהתובע בחר לשלם עמלה על הפקדת שיקים דחויים, ועולה שאותן הלוואות ניתנו עוד על בסיס שיקים דחויים בהם אחז הבנק, ועל בסיס זה נקבע עוד שיעור ההלוואה. אין המדובר בהלוואות שתורגמו לכסף חי שניתן בידיו של התובע לשימוש, כי אם הלוואות שנועדו כאמור לצרכים "פנימיים" לחשבון ובזיקה לתקרת האשראי.
130. התובע נשאל בחקירתו הנגדית על ההתנהלות החשבונאית שעולה מדפי החשבון, ומילא פיו מים, תוך ששם עצמו כמי שאין לו מושג וחצי מושג על שהתרחש בחשבון. בכך בודאי שלא הביא לחיזוק גרסתו:
- ש: [...] תאמר לי בבקשה, יש תופעה, אני הסתכלתי בדפי החשבון שאתה צירפת, שזה נספח 7, יש תופעה שמעמידים הלוואה ומסלקים אותה באותו יום או ביום אחר. מה הייתה המטרה של התופעה הזו.
- ת: אני ניסיתי להבין את זה, אני לא הבנתי את זה.
- ש: לא הצלחת להבין?
- ת: לא. נראה שקיבלתי הלוואה בשביל לפרוע צ'ק, ויכול להיות שהם עשו, זה הבנק עשה,
- ש: (מדברים ביחד) כל הזמן. אחד שהחשבון שלו מתנהל באופן סביר לא מבצע את הפעולות האלה. מה?
- ת: אין לי הסבר לזה.
- ש: וגם לא חוזרים לו צ'קים לחשבון.
- ת: אין לי הסבר לזה. אין לי.
- ש: אין לך? תגייד לי, איפה הכסף שאתה אומר שחסכת בבנק. איפה הכסף? איפה רואים שהוצאת מהבנק, לא 250,000 שקל. 50,000 שקל.
- ת: היו לי חסכונות בבנק ואני הוצאתי אותם.
- ש: אבל לא רואים בדפי חשבון שיש שם,
- ת: תעיין, יש. יש 40,000 שקל.
- ש: 40,000 שקל, זה כל מה שחסכת?
- ת: לא. זה חלק,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 התובע הוא עבודות שיפוצים, ולדבריו משמש קבלן לעבודות גמר; העובדה שבמקביל לעבודה הנטענת
2 בדירת המריבה, הועסק התובע בעוד שני מיזמי בניה, לכל הפחות; החפיפה החלקית והחסרה בין
3 המועדים הנטענים לביצוע עבודות הגמר לבין המועדים הרלוונטיים לראיות, והעובדה שהתובע לא הוכיח
4 שעבודות הגמר התמשכו מעבר לחודש 12/2009, בסמוך למועד עזיבתו את הבית. בנוסף לכך נקבע, שלא
5 עמדו לרשות התובע מקורות המימון השונים והחלופיים אליהם הפנה, בשים לב לשיעור הסכומים להם
6 הוא טוען.
- 7
- 8 135. בשלה אפוא העת לבחון את ההוצאות הנטענות לגופן. בהעדר זיקה נראית לעין בין הראיות שהציג התובע
9 לבין עבודות הבניה הנטענות, הרי שמשקלן של הראיות יצמח ממידת השכנוע שיש בטענות התובע
10 וממידת המהימנות שאפשר לייחס לגרסתו. אפשר להקדים ולקבוע שבית המשפט התרשם לשלילה
11 מתשובותיו של התובע, ולא עלה בידיו להגן על הראיות מטעמו. התובע אישר שאין בידיו חשבוניות או
12 מסמכים אחרים שיתמכו בקבלות שצירף: "[...] **כי כל הדו"חות נגרסו. אין לי. אם הייתי מוצא הייתי**
13 **נותן לך. את הצ'קים אני ביקשתי מהבנק [...]** חשבוניות לא, לא מצאתי. אם הייתי מוצא הייתי נותן לך
14 אותן (ע' 29, ש' 34).
- 15
- 16 136. יש לקבוע עוד שגם ביחס להוצאות קונקרטייות עמן עומת התובע, הסבריו עוררו התרשמות שלילית ולא
17 הקרינו מהימנות. בעקבות חקירת התובע התגבר עוד הרושם שלשם הקמת עילתו קיבץ התובע שלל
18 קבלות מכל הבא ליד, הגם שזיקתן לעניין מפקפקת. הדוגמאות לכך רבות ועלו לאורכה של חקירתו
19 הנגדית. להלן יעמוד בית המשפט על העיקריות והמייצגות שבהן.
- 20
- 21 137. כך למשל צירף התובע לראיותיו, סימוכין על הוצאות תיקון רכב, ולדבריו "זה רכב של העבודה, כן" (ע'
22 45, ש' 32).
- 23
- 24 138. בעניין הוצאה נטענת ועלומה אחרת, כשעומת התובע עם קבלות שהוא עצמו צירף (סומנו נ/3), הוא נאלץ
25 לאשר שמדובר ברכישה שביצע דווקא הנתבע, ולדבריו: "לא זכור לי מה החשבונית הזו. רשום שמי,
26 נכון, על החשבונית, אבל אני לא זוכר בדיוק מה החשבונית הזו [...]. לפי הסכום זה קונגו [...]. הוא רכש
27 אותו על מנת להרוס קיר בדירה, [...]. יכול להיות, כן. אני לא זוכר (תמ"א-א', ע' 34, ש' 16).
- 28
- 29 139. התברר עוד שהמחאות וחשבוניות אותן הציג התובע כהוכחה לרכישת המקלחון לדירת המריבה, מלמדות
30 על רכישות אחרות ובלתי מוסברות של חומרי בניה, אך לדברי התובע: "אבל החומר הזה מיועד לבית,
31 כאילו. אני קניתי, נכון, דברים מ[...] חוץ מהמקלחון" (ע' 35, ש' 23; ע' 36, ש' 33).
- 32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

140. עוד אישר התובע, שחרף טענתו המפורשת, וחרף הראיות לכאורה שצירף לעניין זה, **הנתבע הוא שרכש את חומר הטיט לעבודות הטיח:**

ש: אבל הטיט הוא רכש, לא? הבאתם מכולות, לא (מדברים ביחד).
ת: לא. הטיט לטיח? הוא הביא, נכון (ע' 41, ש' 24).

141. גם טענות התובע לביצוע עבודות הריצוף נסתרו על ידי הנתבע (תמ"ג', ע' 9, ש' 3), שסתר עוד את טענות התובע בנוגע ליישום הרובה (שם, ע' 10, ש' 29), וצביעת חדר המדרגות: "מה שצבע אדון ס' את החדר מדרגות בין שתי הקומות ואני שילמתי לו ב-20.8.10 2200 שקלים. הוא רק צבע את החדר מדרגות בין שתי הקומות" (תמ"ג', ע' 11, ש' 10). התובע לא הוכיח עוד את טענתו לפיה נשא בעלות רכישת מעקה הזכוכית למרפסת, ואישר עוד שאין לו ראיה לכך. בתוך כך אין לקבל את הסבריו של התובע לאי-זימונו של המוכר בהקשר זה (תמ"א', ע' 46, ש' 4). גם בהקשר זה עוררה עדותו של האב מהימנות ויש להעדיפה על גרסתו של התובע (תמ"ג', ע' 26, ש' 29).

142. עלה בידי האב לסתור עוד את טענת התובע לפיה מימן את עבודות השרברבות עבור דירת המריבה. התובע צירף את תצהירו של קבלן השלד כתמיכה בטענתו, שהאחרון ביצע עבודות אלה במימון התובע. בחקירתו הנגדית לא הציג הקבלן כל ראיה לכך שקיבל מהתובע תשלום על עבודות השרברבות (תמ"ב', ע' 60, ש' 1). מנגד, האב הסתמך על היומן שהציג, ועל מסמך העדר התביעות עליו חתום הקבלן, ממנו עולה שהאחרון קיבל מידי האב תשלום נפרד עבור עבודות השרברבות בדירת המריבה (נס' ט', לנ"1) – "הסכום הנ"ל לא כולל עבודות אינסטלציה בדירת קומה א' ששולם עבורה בנפרד". כך האב בחקירתו הנגדית:

ש: כן. אתה טוען כי [הקבלן] ביצע את עבודות האינסטלציה אבל [הקבלן] מעיד לבית המשפט כי (לא ברור) הזמין אותו ושילם לו עבור העבודות האלה.
ת: שקר גדול, יש לי חתימה להסתכל בתצהיר וגם ובהיעדר תביעות גם שם רשום שהוא קיבל בנפרד וחתם על זה [הקבלן]. בתצהיר שלי ב-2.8 כתוב שהוא שולם עבור זה [הקבלן] חתם שאני הזמנתי את העבודה, ואני שילמתי. תסתכלי (תמ"ג', ע' 8, ש' 14).

143. התובע לא הוכיח עוד את טענתו לפיה מימן את רכישת המזגן לדירת המריבה. לטענתו שילם סך של 12,300 ₪ למר ב' עבור רכישת והתקנת המזגן (תמ"א', ע' 44, ש' 5) לטענתו שילם בהמחאות, וצירף לתצהירו העתק מהן לכאורה. אלא שבחקירתו עומת עם העובדה שאין התאמה בין סכומי ההמחאות המצורפות לבין המחיר הנטען, וסכום ההמחאות עולה ב 6,000 ₪ על המחיר הנטען. על כך השיבו התובע, ואף באת כוחו, באופן סותר:

התובע: זו טעות, כאילו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 עו"ד נג'אר: טעות שלך.
2 עו"ד כרכבי: טוב, זו לא טעות. (ערבית).
3 כב' הש' מירז: כן?
4 עו"ד נג'אר: יש מצב שאתה גם טעית במסמכים אחרים, במסמכים אחרים שכתבת,
5 נכון?
6 לא (ע' 44, ש' 34). התובע:
7
8 144. בנסיבות אלה יש להעדיף את עדותו של התובע, שנתמכה בכתובים, ולדבריו "את המזגן אני שילמתי
9 בצ'ק 753 של (לא ברור) 5 אלפים שקלים ב-2.2.2010" (תמ"ג, ע' 19, ש' 11).
10
11 145. יש לבכר עוד את גרסתו של האב לגבי רכישת הדלתות לדירת המריבה, שנתמכו אף הן בראיות. בחקירתו
12 הוסיף התובע להחזיק בגרסה לפיה הוא שנשא בעלות כל הדלתות בדירה, מבלי שהציג ראיה לכך.
13 בחקירתו עלה שאינו מתמצא אף בטענותיו שלו, והוא לא עורר רושם חיובי בתשובותיו (תמ"א, ע' 46,
14 ש' 34).
15
16 146. מנגד, האב הציג ראיות חד משמעיות לרכישת דלתות מסוגים שונים, כטענתו בתצהירו:
17
18 ש: אז בוא תגייד לי איפה הדלתות של הדלתות פנים?
19 ת: אז רגע, גבירתי. זה חומר גדול צריך לחפש את זה, איפה רשום. אני אסתכל כאן. ברשימה
20 של הדלתות. תסתכלי בכ"ב גבירתי, במסמך שלי. בנספח שאני צירפתי. בבקשה. תסתכלי
21 בכ"ב (תמ"ג, ע' 24, ש' 21).
22
23 147. עוד עלה בידי האב לשפוך אור על טענות התובע, ולא הותיר ספק שההמחאה שהציג התובע נוגעת לרכישת
24 דלת כניסה לדירת המריבה, לאחר שבני הזוג שינו מיוזמתם את מיקום הכניסה לבית: "זה דלת נוספת
25 אחרי שקניתי, הוא שינה את הפתח וזה מופיע בחלק של [התובע]" (תמ"ג, ע' 25, ש' 16 ואילך). עדות
26 זו מתיישבת עוד עם עדות האישה לפיה "[...] כן אנחנו רכשנו, אחרי שאבא שלי רכש אנחנו רכשנו לבית
27 דלת כניסה חדשה. כי שינינו את המקום שלה" (תמ"ג, ע' 56, ש' 23).
28
29 148. לאחר עיון בראיות התובע (נס' 23, לת/1) נמצא עוד שיש ממש בטענת התובע, שהקבלות שהציג התובע
30 מלמדות על רכישת למעלה מ- 30 פחי צבע מסוג "סופר קריל" בכמות של 18 ליטר בכל פח. עולה עוד
31 שעלותה כל יחידה היא 285 ₪ ומדובר בהוצאות שעלות גבוהה בצידה. כך, בשים לב שאין מחלוקת
32 שעסקין בדירה ששטחה כ-100 מ"ר בלבד. יש מקום להדגיש שהאב אישר שהתובע אכן צבע את דירת
33 המריבה (תמ"ג, ע' 10, ש' 19). נמצא עוד ממש בטענת התובע לפיה הקבלות מטעם התובע מצביעות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 על רכישת קירות גבס בשטח כולל של 97 מ"ר, כמעט כשטח הדירה כולה, בעוד עבודות הגבס בדירה
2 התמצו בבניית הנמכת תקרה בשטח 15 מ"ר בלבד.
- 3
- 4 149. **התובע אישר בחקירתו שדי ב - 5 פחי צבע לצביעת הדירה.** אף על פי שהנתבעים אינם חולקים שהתובע
5 צבע את דירת המריבה, הסבריו של התובע לעניין זה לא עוררו רושם חיובי ודומה היה שהתובע מיתמם,
6 או כלשונו – "לא יכול להיות" (ע' 42, ש' 18).
- 7
- 8 150. בית המשפט לא מצא עוד ממש בניסיון מצד ב"כ התובע לכפור בעובדה שהתובע הציג קבלות עבור רכישה
9 כמות של כ - 100 מ"ר קירות גבס. **הנתבע נחקר לגבי טענה זו ממושכות, ולא הותיר כל ספק שדרישות**
10 **התובע וטענותיו לעניין עבודות הגבס בדירת המריבה, נטולות כל בסיס (תמ"ג', ע' 16, ש' 32).**
- 11
- 12 **סיכום ביניים**
- 13 151. בחלקה הראשון של ההכרעה, נקבע שדין התביעה להידחות מפאת התיישנות והן מטעמי חוסר תום לב,
14 ניקיון כפיים והשתק. למען שלמות ההכרעה, ביקש בית המשפט לדון בטענות התובע לגופן ועשה כן
15 באריכות. בית המשפט הניח חישובים סביב אגד הראיות שהציג התובע ועמד על חולשתה המובנית משלל
16 טעמים. לאחר מכן פנה בית המשפט לבחון את ראיות התובע לגופן בזיקה לטענותיו ומצא שאין בהן
17 לתמוך בטענות התובע. מנגד, ראיות הנתבע נמצאו מבוססות, אותנטיות ועקביות לטענות הנתבעים
18 ונסיבות העניין.
- 19
- 20 152. בכך נסתם הגולל על טענותיו הכספיות של התובע מתוקף השקעתו בדירת המריבה כביכול ועל סעד
21 ההשבה עליו עמד. נקבע עוד שמלכתחילה לא היו בידי התובע כספים לשם השקעתו הנטענת, וכך שאת
22 הוצאותיו יש לייחס גם למיזמי בניה אחרים בהם הועסק. עבודות הגמר, כמו גם בניית השלד, מומנו על
23 ידי הנתבע בלבד. דומה עוד שהתובע לא התמודד עם העובדה שגם לפי שיטתו ובהינתן מועד הבניה
24 והשימוש בחשבון המשותף, ההוצאות אותם מייחס לעצמו הן הוצאות משותפות לו ולאישה, ויש לייחס
25 לתובע רק מחצית מסכום ההשקעה עליו הוא עומד.
- 26
- 27 153. במאמץ רב, אפשר לחלץ מתוך שלל העבודות הכרוכות בעבודות הגמר, רכיבים אותם מימנו בני הזוג. אין
28 מחלוקת שהתובע ו/או מי מעובדיו **צבע את דירת המריבה**, אלא שהתובע לא העמיד תג מחיר לעלות
29 החומרים, ועתר להשבת עלות עבור יותר מ - 30 יחידות צבע, ולמותר לשוב על הדברים. התובע אף לא
30 העמיד קנה מידה להערכת שווי עבודתו, כל שכן עלות ישירה של עבודת הצביעה. האב מאשר עוד
31 שהתקנת השיש במטבח מומנה על ידי בני הזוג (תמ"ג', ע' 16, ש' 12). לטענת התובע נשאו בני הזוג בעלות
32 7,500 ₪ עבור השיש, ומפנה לקבלה שצירף לתצהירו (נס' 9 לת/1). אלא שבקבלה נקוב סכום של 5,000
33 ₪ בלבד. בית המשפט לא התרשם מעדותו של מר ש' שהעיד על קבלת סכום נוסף במזומן (תמ"ב', ע' 22,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 ש' 7). נראה עוד שאפשר לייחס לבני הזוג גם את מימון רכישה והתקנה של דוד השמש בדירת המריבה,
2 אך גם לעניין זה העמיד התובע טענות סותרות. מחד גיסא טען התובע ששילם לקבלן על רכישה והתקנה
3 של דוד שמש, וכך טען גם הקבלן (תמ"ב', ע' 50, ש' 26). מנגד, עותר התובע להשבת סכום של 2,550 ₪
4 עבור רכישת דוד שמש, מספק אחר, ואף מציג קבלה (מס' 0071) עבור רכישת דוד שמש, מעמד וקולט
5 "כרומגן" (נס' 23 לת/1). התובע לא הניח את דעתו של בית המשפט בתשובותיו הרפות שעמדו בסתירה
6 לעדות הקבלן (תמ"א', ע' 37, ש' 2). בית המשפט מצא מקום להסיק עוד שבני הזוג שילמו על דלת הכניסה
7 לאחר ששינו את מיקום הכניסה לדירה. גם אם ניתן היה לקבוע ממצא לגבי העלות מחקירת התובע –
8 ולא ניתן היה לעשות כן (תמ"א', ע' 46, ש' 34) - אין מקום לחייב את הנתבעים להשיב הוצאה זו.
9
- 10 154. יוצא אפוא שגם בנוגע לעבודות לגביהן אין מחלוקת שמומנו על ידי בני הזוג, לא עלה בידי התובע להעמיד
11 תג מחיר מהימן. כמו כן, בית המשפט לא השתכנע שיש לראות בעבודות אלה משום "עבודות גמר"
12 המהוות חלק מעבודות הבניה והופכות את התובע ל"משקיע" בבניה. מבלי לזלזל בעלויות בהן נשאו בני
13 הזוג, מדובר בהוצאות פעוטות שאינן מגיעות לכדי "השקעה" בעלת משקל ממשי שיש בה להקים סעדים
14 כלשהם. מקל וחומר שאין מקום למתן סעדים בהקשר זה על בסיס תביעה שהוגשה כמעט עשור שנים
15 לאחר ביצוע העבודות.
16
- 17 155. על בסיס כל האמור, נקבע שהתובע לא הוכיח את טענתו להשקעה בדירה, בחומרים או בעבודה. למעט
18 הוצאות פעוטות וטריוויאליות, האב הוא שמימן את ביצוע עבודות הבניה והוא שהיה אמון עליהן. מכאן
19 שיש לדחות ראש תביעה זה, וכך נקבע.
20
- 21 **התביעה להשבת שווי מיטלטלין**
- 22 156. בית המשפט יעמוד בקצרה על ראש תביעה זה, הגם שנקבע שסעד זה התיישן, ובית המשפט מוכן עוד
23 להניח לטובת התובע שסעיף 13 לחוק ההתיישנות חל בענייננו, ושראש תביעה זה לא התיישן כלפי
24 האישה. אף על פי כן, ניכר שעתירה זאת רצופה משוכות אותן התקשה התובע לעבור. ראשית, וככל שירד
25 בית המשפט לסוף דעתו, עותר התובע להשבת שווי המיטלטלין מתוקף חוק יחסי ממון. אלא שחוק יחסי
26 ממון מחיל על יחסי הצדדים משטר איזון משאבים לטובת התכלית של השגת שוויון בין בני הזוג, בעוד
27 התובע עותר להשבת מלוא שוויים של המיטלטלין מבלי שהעמיד לכך צידוק כלשהו. שנית, התובע לא
28 הצביע על זיקה בין טענותיו אלה לבין הנתבעים מס' 1-2, הוריה של האישה, ולא ביסס בטענותיו עילה
29 כלפי השניים.
30
- 31 157. שלישית, ניכר מעיון בתצהיר התובע ובסיכומיו, שאל רשימת המיטלטלין צירף התובע פריטים שאינם
32 בבחינת מיטלטלין כלל ועיקר – "מעקה זכוכית"; "רכישת חומרי צבע ושפכטל וחומרי בניין"; "רכישת
33 חומר שחור לעבודות ריצוף הדירה". אפשר לתהות עוד עד כמה "דלתות פנים ודלתות חוץ" ו"דוד שמש"

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 יכולים להוות "מיטלטלין" לשם חלוקת שווים. עולה הרושם שהתובע ביקש לערב מין בשאינו מינו ונקט
2 בדרך ההפרזה בהקשר זה. נדמה עוד שהתובע ביקש לשוות לרכישת המיטלטלין אפיון של "עבודות גמר",
3 ואין לקבל ניסיון זה. **רביעית**, ראיות התובע בהקשר זה לוקות באותם קשיים שאפיינו את כל הראיות
4 מטעם התובע – העדר חפיפה למועדי עבודות הגמר ויציאת התובע מהבית, והעדר זיקה בין העתקי
5 המחאות לבין הרכישה הנטענת.
6
- 7 158. לגופו של עניין, רכישת המיטלטלין עליהם עומד התובע נתונה במחלוקת חריפה, וגם בהקשר זה העדר
8 המהימנות שיש לייחס לתובע עומד לו לרועץ. מנגד, עדותה של האישה בהקשר זה היתה עקבית לכל אורך
9 חקירתה, ובית המשפט מצא אותה משכנעת. האישה אישרה שבני הזוג רכשו חדרי ילדים (תמ-ג', ע' 46,
10 ש' 9 ואילך; ע' 58, ש' 12), ושילמו על עבודות נגרות בחדר השינה (שם, ע' 53, ש' 17 ואילך). בתוך כך
11 הכחישה בתוקף את טענות התובע וסיפקה גרסה חלופית לטענותיו. כך לעניין הטענה לרכישת מכונת
12 כביסה ומייבש כביסה, ונסתרה עוד הטענה לפיה האישה חתמה על המחאות לרכישה נטענת זו (שם, ע'
13 54, ש' 4); האישה הכחישה עוד רכישת נברשות לסלון על ידי התובע (שם, ע' 55, ש' 34); כמו גם את
14 הטענה לרכישת וילונות על ידי התובע, ואת הטענה לרכישת מזרון חדש לחדר השינה (שם, ע' 56, ש' 35),
15 ונסתרה עוד הטענה לחתימתה על המחאות גם לגבי פריטים אחרונים אלה; עוד הכחישה האישה את
16 טענות התובע לפיהן התובע רכש לצדדים מערכת ישיבה למרפסת ופינת אוכל (שם, ע' 59, ש' 28).
17
- 18 159. גם אם היה התובע מבסס רכישת מיטלטלין משמעותית ובעלת משקל של ממש, ספק רב אם היה מקום
19 להיעתר לראש תביעה זה. עיסוקם של בתי המשפט במחלוקות לגבי מיטלטלין, הוא מוגבל. כמקובל
20 בסכסוכי פרידה שמגיעים בפני בתי המשפט, מותיר בית המשפט את מלאכת חלוקת המיטלטלין בעין
21 לצדדים, על דרך שיטת שתי הרשימות או על בסיס הסכמה אחרת. בית המשפט יתן דעתו למחלוקות
22 בנוגע למיטלטלין לרוב בגזרה מצומצמת ובזיקה לצרכיהם של קטינים ו/או שימוש בכלי רכב. יש מקום
23 לדון עוד בגורלם של מיטלטלין שערכם חריג – חפצי אומנות, עתיקות חפצים וחפיצים יקרי ערך וכיוצא
24 באלה. ענייננו אינו נוגע לאלה או לאלה, כי אם למיטלטלין שהם פריטי ריהוט לשימוש יום-יומי. אלה
25 מאופיינים בבלאי מהיר ויש לייחס להם רכיב פחת משמעותי. יהיה זה בלתי צודק לחייב את האישה
26 לשלם את מחצית שווים לתובע, **כל שכן כ – 13 שנים לאחר שנרכשו**, ויש לפקפק בקיומו של שווי
27 משמעותי למיטלטלין בהם עסקינן בענייננו – רהיטי ילדים, ואפשר שמספר מכשירי חשמל.
28
- 29 160. **מכל הטעמים האמורים, בית המשפט דוחה ראש תביעה זה.**
30
- 31 **טענת התובע להענקת מחצית הזכויות בדירת המריבה במתנה**
- 32 161. לשם הדיון בראש תביעה זה, מוכן בית המשפט להניח שסעד זה לא התיישן, על אף שבית המשפט מצא
33 שסעד זה הוא הטפל לסעד העיקרי בענייננו. גם ראש תביעה זה רצוף מהמורות בדרכו של התובע אל

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 2197-01-18 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 הסעד. לכתחילה נדמה היה שהתובע היסס לטעון שהדירה ניתנה לו במתנה ובחר לטעון בתצהירו,
2 שהנתבעים מס' 1-2 הבהירו לו ולאישה, כלשונו, ש"הם מעניקים לי ולנתבעת במתנה זכויות לבניית דירת
3 נישואינו על המקרקעין הנדונים" (ס' 5, ור' גם ס' 3 לסיכומי התובע). בית המשפט לא ירד לסופה של
4 טענה זו ולמשמעותה של הענקת "זכויות לבניית דירת נישואינו" על מקרקעין השייכים לנתבע. לשם
5 הדיון יראה בית המשפט בטענה כטענה להענקת הדירה גופה במתנה.
6
- 7 162. קושי ראשון ומשמעותי שעומד בפני התובע היא העובדה שהנתבע אינו הבעלים של מלוא הזכויות בדירה,
8 ומעולם לא היה. **הנתבע מחזיק במחצית הזכויות בדירה בלבד.** יתירה מכך, במועדים הרלוונטיים
9 להענקת המתנה הנתבעת, בשנת 2009, החזיק הנתבע ב 1/4 מהזכויות בלבד, ו- 1/4 נוסף מהזכויות היה
10 נתון בידי אחיו המנוח. לא היה בכוחו של הנתבע להעניק את מה שאינו שלו. התובע עותר להצהיר כי
11 מחצית הזכויות בדירה נתונות לו, אך לא התמודד כלל עם שיעור חלקו של הנתבע בנכס. **כשם שנאמר,**
12 **התובע לא צירף לתביעה את "עמידר" שבעלת מחצית הזכויות בנכס.**
13
- 14 163. **קושי שני ומשמעותי לא פחות הוא העדר כל מסמך בכתב לגבי עסקת המתנה,** כל שכן סימוכין בכתב
15 שילמדו באופן עקיף או מכלי שני על עסקת מתנה. יצוין שדרישת הכתב בענייננו היא כפולה ומקורה
16 בהוראות חוק המקרקעין. **סעיף 7(א) לחוק המקרקעין** מורנו ש"עסקה במקרקעין טעונה רישום", ובכלל
17 זה עסקת מתנה. **שנית, סעיף 7(ב) מורנו ש"עסקה שלא נגמרה ברישום רואים אותה כהתחייבות לעשות**
18 **עסקה"**, וממשיך החוק ומורה בסעיף 8 ש"התחייבות לעשות עסקה במקרקעין טעונה מסמך בכתב".
19 מקור נוסף לדרישת הכתב מצוי **בחוק המתנה, תשכ"ח-1968.** בהינתן שלטענת התובע הוקנתה לו המתנה
20 טרם נבנתה דירת המריבה, הרי שיש לראות במעשה התחייבות להקנות מתנה בעתיד, ומורנו **סעיף 5(א)**
21 **לחוק המתנה ש"התחייבות לתת מתנה בעתיד טעונה מסמך בכתב"**. בית המשפט לא מצא מבין שלל
22 טענות התובע צידוק להתגברות על דרישות הכתב בענייננו. בית המשפט התרשם מהנתבע במהלך בירור
23 התובענה, כמי שמקפיד לתעד בכתב את פעולותיו, כל שכן בהקשר לבניית הדירות, והתרשם עוד שנוהג
24 לתת משקל לרישום הזכויות ולנדבך המשפטי של מעשיו. הנתבע הוכיח עוד שתכנן את בניית הדירות על
25 המקרקעין כ- 5 שנים לפני הבניה, ושתכניות הבניה נחתמו בשנת 2005 (נס' ז', טז' לנ/5). בית המשפט
26 לא חזה בכל סימן או אות לכך שהנתבע לקח על עצמו את מיזם הבניה בכדי להעניק את אחת הדירות
27 במתנה לבני הזוג, כל שכן לתובע.
28
- 29 164. **קושי שלישי בפניו נצבות טענות התובע, הוא המצב הרישומי כשלעצמו.** כנקוב בסעיף 125(א) לחוק
30 **המקרקעין, "רישום בפנקסים לגבי מקרקעין מוסדרים יהווה ראיה חותכת לתכנון"**. על טענות התובע
31 לזכויותיו בדירת המריבה להתגבר על הרישום, המכביד את נטל השכנוע שעל כתפיו. אשר לטענותיו של
32 התובע, בית המשפט לא מצא בהן די על מנת לצלוח את רף ההוכחה הגבוה בפניו הוא ניצב.
33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

- 1 קושי רביעי, הוא העדר תום הלב הכרוך בהגשת התביעה, שיש בו למנוע מתן סעד לתובע, גם בהינתן
2 שהזכויות הנטענות העומדות לבירור, הן זכויות קנייניות. בית המשפט עמד באריכות על הדברים ולמותר
3 לשוב עליהם בשנית.
- 4
- 5 166. האב הכחיש בתוקף ובאופן עקבי את טענת המתנה, ותיאר כיצד בשלהי שנת 2008, על רקע הצורך שעלה
6 לבני הזוג לעזוב את דירת אחיו של התובע, הוא הציע לבני הזוג להתגורר בשכירות בדירה שעתידה
7 להבנות בחודשים הקרובים ואותה ייעד להשכרה (תמ"ג, ע' 33, ש' 32). גרסה זו תואמת את גרסת
8 האישה, שהעידה כי "אבא שלי לא הבטיח לי דירה. אבא שלי ידע שאני, [אחיו של התובע מר פ'] רצה
9 להתחתן ולהתארס בסוף 2008, אמר לנו לצאת מהדירה, סיפרתי להורים שלי, אבא שלי אמר לי תחכו
10 עוד קצת, אני בונה דירה אחת בשבילי ואחת לשכירות. אז אתם יכולים לבוא ולשכור ממני שם. אתם
11 תשמרו עליה במקום להשכיר את זה לזרים" (תמ"ג, ע' 45, ש' 32).
- 12
- 13 167. מנגד, בית המשפט לא השתכנע שיש ממש בגרסת התובע. לא למותר להזכיר שלטענתו "אני השקעתי
14 בדירה כי הם הבטיחו לי שהדירה הזו היא מתנה. אחרת הייתי קונה בית בזמנו, כי היה לי סכום מסוים
15 שהייתי יכול לקנות את הבית הזה. הוא הציע לי את הבית במתנה, החלטנו אני ואשתי לבנות את הבית
16 ולגור בו" (תמ"א, ע' 4, ש' 19). כשם שצוין באריכות בפסק הדין, נדחתה טענת התובע לפיה היו לבני הזוג
17 או לתובע אמצעים לקנות דירה, ונשללה עוד טענתו שהשקיע כספים בעבודות לבניית הדירה.
- 18
- 19 168. לסיכום טענת המתנה, התובע לא הוכיח שמחצית הזכויות בדירה, או חלק אחר מהן, ניתנו לו ולאישה
20 במתנה. טענה זו אינה נתמכת בראיות בכתב, ומנוגדת לראיות הנתבע ולרישום בפנקס המקרקעין. בתוך
21 כך נדחו טענות התובע להשקעות כספיות משמעותיות בדירה או לחילופין לקיומם של אמצעים כלכליים
22 שהיו בידי התובע לשם כך. מתוקף כל הטעמים האמורים, נדחה ראש תביעה זה.
- 23
- 24 **סעדים נוספים שבכתב התביעה**
- 25 169. לשם שלמות ההכרעה, יעמוד בית המשפט בתמצית על הסעדים הנוספים עליהם עמד התובע – הגם שאלה
26 התיישנו כאמור. יעשה כן בתמצית, וניכר שהתובע לא עשה מאמצים להוכיח עילותיו לסעדים האמורים,
27 שעלו כעניין של מה בכך על הכתב:
- 28
- 29 א. ראש התביעה לפסיקת דמי שימוש – התובע העמיד עילה זו על הוראות חוק המקרקעין בלבד. עם
30 דחיית טענת המתנה, אין מקום להוסיף ולדון בסעד זה, ודינו להדחות.
- 31
- 32 ב. סעדים מתוקף החוק עשיית עושר ולא במשפט, תש"ל"ט-1979 – התובע לא הרחיב כלל לגבי עילה
33 זו, ואין מקום שבית המשפט ירחיב בה. די בדחיית טענות התובע להשקעות כספיות בבניית דירת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

1 המריבה, על מנת לשלול עילה זו, ואין לראות במי מהנתבעים כמי שקבלו מהתובע "נכס, שירות או
2 טובת הנאה אחרת" שלא על פי דין. לפיכך יש לדחות ראש תביעה זה.

3
4 ג. ראשי התביעה מתוקף פקודת הנזיקין (נוסח חדש) – אין חולק שבסיכומי הרחיב התובע את
5 החזית ועמד על קיומן של עילות נזיקין שלא עלו בכתב התביעה, כמו גם נזקים לכאורה שלא עלו
6 בכתב התביעה – "אובדן הכנסה" לדוגמא. כך או כך אין להעמיק בעילות אלה שעה שהתובע לא
7 עשה כן. די בקביעה שהתובע לא הוכיח קיומם של נזקים כלשהם, למעט ההוצאות הזניחות עליהן
8 עמד בית המשפט, ואף לא הצביע על קשר סיבתי בין מעשים או מחדלים של מי מהנתבעים לבין
9 נזקיו כביכול. התובע לא הצביע בנסיבות העניין על חובת זהירות שחלה על מי מהנתבעים כלפיו.
10 מטעמים אלה יש לדחות ראש תביעה זה.

11
12 ד. פיצויים בגין ביטול רישיון במקרקעין – רישיון במקרקעין הוא מוסד בו הכיר הדין, כמו גם מתן
13 פיצויים בגין ביטול רישיון. זו כמו זו, היא דוקטרינה שהדין והפסיקה העמידו לה תנאים, והתובע
14 לא עסק כלל בקיומם. ניכר שגם ראש תביעה זה עלה על הכתב כעניין של מה בכך מבלי להקדים
15 למעשה מחשבה תחילה. בית המשפט לא מצא בנסיבות המקרה אחיזה לטענת התובע, בעלמא, לפיה
16 זכאי לפיצויים בגין ביטול רישיון במקרקעין. לקביעה זו משנה תוקף נוכח הקביעה לפיה עזב התובע
17 את הדירה כחודש ימים, או שבועות ספורים לאחר סיום עבודות הגמר. לפיכך דוחה בית המשפט
18 ראש תביעה זה.

סוף דבר

19
20
21 170. בתום הדיון בכל טענות התובע, יש לומר בצער שמוטב היה אם היה נמנע מהגשת התביעה. בית המשפט
22 הלך כברת דרך לצד התובע והעניק לו את יומו בבית המשפט. בית המשפט נעתר עוד לבקשת התובע לתקן
23 את כתב התביעה תוך שיהוי ניכר, ויותר משנה וחצי לאחר הגשתה התביעה. טענות התובע נדונו כולן
24 ובאריכות יתירה, ואף שנקבע שהתביעה התיישנה ושהגשתה נגועה בחוסר ניקיון כפיים, טרח בית
25 המשפט לדון בכל טענות התובע לגופן. לאחר הדברים, ומבלי לקבוע מסמרות, בשלה העת לציין שבית
26 המשפט מצא ממש בטענות הנתבעים לגבי מניעיו של התובע, ושוכנע שהתביעה נועדה לשמש משקל נגד
27 לחוב המזונות (בגין הפרשים) התלוי ועומד בלשכת ההוצל"פ נגד התובע, ומתוך מניע זר, ליצור מאזן
28 אימה נגד האישה והוריה. הדברים ניכרים היטב גם בתביעת התובע גופה, והרושם שהתקבל מבירורה
29 הוא שהתובע ליקט וקיבץ קבלות מן הגורן ומן היקב, תוך ניצול תחום עיסוקו קבלן עבודות בניין, ואיגד
30 את כולן באופן מלאכותי לכדי עילת תביעה כלפי הנתבעים. בתוך כך מצא לנכון להציג את הנתבעים כמי
31 שהונו אותו והתעשרו על גבו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 18-01-2197 אלמוני נ' פלוני ואח' – רכושית, כספית

1 מעבר לחומרה בה יש לראות את הדברים, המהווים שימוש לרעה בהליכי המשפט ובזכות הגישה
2 לערכאות, בית המשפט התקשה למצוא את ההיגיון הטמון בבחירותיו של התובע. במועד הגשת כתב
3 ההגנה לתביעה המקורית, טרם תיקון כתב התביעה, עמד חוב המזונות של התובע על שיעור של כ –
4 20,000 ₪ (ס' 8). נכון למועד ההוכחות האחרון שהתקיים ביום 7.12.20, האמיר החוב לשיעור כ – 108,000
5 ₪ (תמ"ג', ע' 44, ש' 17). אפשר להשתומם על בחירתו של התובע לפתוח בהליך דן תחת סילוק חובותיו,
6 גם על דרך הפשרה, או לכל הפחות נקיטת הליכים משפטיים בזיקה לחיובו במזונות. בית המשפט מוצא
7 שהגשת התביעה גרמה עוול לנתבעים, שנאלצו להתגונן מפני התביעה ולנהל הליכים אלה במשך תקופה
8 ממושכת.

9
10 עם חתימת פסק הדין תמה מעורבותו של מותב זה בסכסוך בין הצדדים. כשם שנאמר בראשית הדברים,
11 תלויה ועומדת תובענה מטעם התובע בעניינם של הקטינים, וזו נדונה בפניי כב' השופטת שמונתה. בית
12 המשפט מייחל לכך שיהיה בפסק דינו זה לדרבן את התובע ליישר את ההדורים עם הנתבעים, לסלק את
13 חובותיו כלפי האישה, וסמוך ובטוח שיזכה לשיתוף פעולה מצד הנתבעים לשם סילוק כל המחלוקות, ולו
14 לטובת ילדי בני הזוג והתפנות כל הצדדים לחיות את חייהם בשלווה ולעשות לביתם.

התוצאה

15
16
17 173. מכל הטעמים שעלו בפסק הדין, נקבע כדלקמן:
18 א. דין התביעה להידחות מפאת התיישנות ומפאת הכתמתה בחוסר תום לב והעדר ניקיון כפיים, שאף
19 מקימים השתק כלפי התובע. כמו כן, דין התביעה להידחות לגופה.
20 ב. התובע ישלם לידי הנתבעים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בשיעור 15,000 ₪ (כולל מע"מ) תוך 30
21 ימים מהיום, וממועד זה יישא סכום ההוצאות הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסק הדין ועד למועד
22 התשלום בפועל.

23
24 המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

25
26 פסק הדין מותר בפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים ותיקוני הגייה.

27
28 ניתן היום, כ"א אדר ב' תשפ"ב, 24 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

29
30
31

אלה מירז, סגנית נשיא